

Pla territorial parcial de les Comarques Centrals

Normes d'ordenació territorial

Juliol de 2008

ÍNDEX

TÍTOL I. DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL

- Article 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació
- Article 1.2 Naturalesa jurídica
- Article 1.3 Marc legal
- Article 1.4 Finalitat
- Article 1.5 Contingut
- Article 1.6 Determinacions
- Article 1.7 Documentació
- Article 1.8 Vinculació normativa de les determinacions
- Article 1.9 Interpretació de les determinacions
- Article 1.10 Obligatorietat
- Article 1.11 Vigència
- Article 1.12 Seguiment i actualització
- Article 1.13 Modificació
- Article 1.14 Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla
- Article 1.15 Adaptació
- Article 1.16 Adequació del planejament urbanístic

TÍTOL II. SISTEMA D'ESPAIS OBERTS

- Article 2.1 Objecte
- Article 2.2 Finalitat de les determinacions
- Article 2.3 Tipus del sòl
- Article 2.4 Precisió de límits
- Article 2.5 Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts
- Article 2.6 Sòl de protecció especial: definició
- Article 2.7 Sòl de protecció especial: regulació
- Article 2.8 Sòl de protecció territorial: definició
- Article 2.9 Sòl de protecció territorial: regulació
- Article 2.10 Sòl de protecció preventiva: definició
- Article 2.11 Sòl de protecció preventiva: regulació
- Article 2.12 Sòl subjecte a risc o afectació
- Article 2.13 L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic
- Article 2.14 Consideració del Patrimoni arquitectònic
- Article 2.15 Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts
- Article 2.16 Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i parcs urbans amb funció connectora o de transició
- Article 2.17 Establiment de regulacions específiques
- Article 2.18 Activitats extractives
- Article 2.19 Plantes de tractament de residus i estacions depuradores d'aigües residuals
- Article 2.20 Recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts
- Article 2.21 Reintegració al sistema d'espais oberts per desclassificació urbanística
- Article 2.22 Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial
- Article 2.23 Àmbit del Pla especial Guillerries-Savassona

TÍTOL III. SISTEMA D'ASSENTAMENTS

- Article 3.1 Objecte
- Article 3.2 Finalitat de les determinacions
- Article 3.3 Tipus de teixits urbans
- Article 3.4 Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament
- Article 3.5 Tipus d'estratègies de desenvolupament
- Article 3.6 Creixement potenciat o estratègic
- Article 3.7 Creixement moderat i mitjà
- Article 3.8 Canvi d'ús i reforma

- Article 3.9 Millora urbana i compleció
- Article 3.10 Estratègia de manteniment del caràcter rural
- Article 3.11 Previsions de desenvolupament i terminis
- Article 3.12 Estratègies per a les àrees especialitzades
- Article 3.13 Determinacions específiques en estratègies per a àrees especialitzades
- Article 3.14 Extensions de les àrees especialitzades
- Article 3.15 Directrius generals d'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic
- Article 3.16 Limitacions físiques a l'extensió urbana
- Article 3.17 Creació d'espais per a l'activitat econòmica
- Article 3.18 Activitat econòmica en nuclis històrics les seves extensions
- Article 3.19 Habitatges de protecció pública
- Article 3.20 Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica, en sòl no urbanitzable
- Article 3.21 Conservació de zones humides i espais d'interès geològic en el planejament urbanístic
- Article 3.22 Desenvolupament del Pla mitjançant plans directors urbanístics
- Article 3.23 Condicions generals d'ordre ambiental al planejament urbanístic
- Article 3.24 Condicions específiques per a l'avaluació ambiental de plans i projectes de desenvolupament urbanístic

TÍTOL IV. SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT

- Article 4.1 Objecte
- Article 4.2 Finalitat de les determinacions
- Article 4.3 Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures
- Article 4.4 Tipologies de les xarxes viària i ferroviària
- Article 4.5 Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures
- Article 4.6 Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents
- Article 4.7 Xarxa capil·lar
- Article 4.8 Gestió de la xarxa de camins

TÍTOL V. INSTRUMENTS DE GESTIÓ SUPRAMUNICIPAL

- Article 5.1 Àmbits de cooperació municipal
- Article 5.2 Planejament urbanístic supramunicipal
- Article 5.3 Implantació d'àrees d'activitat econòmica d'interès i iniciativa plurimunicipal
- Article 5.4 Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció pública

TÍTOL VI. PAISATGE

- Article 6.1 Normes territorials sobre el paisatge
- Article 6.2 Condicions generals per a les transformacions del sòl en els paisatges rurals
- Article 6.3 Condicions generals per a les edificacions aïllades
- Article 6.4 Estudis d'integració paisatgística
- Article 6.5 Les edificacions agràries en el paisatge rural
- Article 6.6 Catàlegs i directrius del paisatge

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera: Règim transitori

Segona: Condicions que han de complir les edificacions aïllades en absència de directrius de paisatge

Tercera: Tanques

Quarta: Informe de l'òrgan competent en matèria de paisatge

Cinquena: Plans especials en sòl no urbanitzable

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

DISPOSICIÓ FINAL

NORMES D'ORDENACIÓ TERRITORIAL

TÍTOL I. Disposicions de caràcter general

Article 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació

El Pla territorial parcial de les Comarques Centrals (en endavant, el Pla) ordena el territori de les comarques de l'Anoia, el Bages, el Berguedà, Osona i el Solsonès, que integren l'àmbit funcional de planificació delimitat pel Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març, modificada per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, de reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a àrea funcional de planificació.

Per a aquest àmbit el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

Article 1.2 Naturalesa jurídica

El Pla té naturalesa i contingut de pla territorial parcial d'acord amb el que estableix el Capítol III de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, modificada per la Llei 31/2002, de 30 de desembre.

Article 1.3 Marc legal

El Pla, que desenvolupa el Pla territorial general de Catalunya, s'ha redactat d'acord amb la legislació territorial, sectorial i urbanística vigent, com també amb la resta de disposicions legals aplicables.

Per aquest motiu, les determinacions del Pla són sense perjudici de l'observança obligatòria de les lleis i reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya relatives a qualsevol matèria de caràcter sectorial present en el territori, en especial totes les disposicions d'obligat compliment referents a les infraestructures viària, ferroviària, aeroportuària, portuària, de comunicacions i qualsevol altra, que per raó de les competències de creació, explotació i regulació sigui objecte de legislació i reglamentació sectorial.

Tota referència a la "legislació territorial, sectorial i urbanística vigent" s'ha d'entendre que remet a l'ordenament aplicable a Catalunya.

Article 1.4 Finalitat

El Pla té per finalitat ordenar el territori per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament del territori que compleixi les següents condicions:

- a) Que doni cabuda a les previsions de nous habitatges i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla, amb especial atenció a les necessitats de sòl per a habitatge assequible.
- b) Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.
- c) Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.
- d) Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.
- e) Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicats en la memòria del Pla i que tenen l'enunciat següent:
 - 1. Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.
 - 2. Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
 - 3. Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.
 - 4. Moderar el consum de sòl.
 - 5. Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.
 - 6. Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori.
 - 7. Facilitar una política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.
 - 8. Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.
 - 9. Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.
 - 10. Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.
 - 11. Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.
 - 12. Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.
 - 13. Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.
 - 14. Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.
 - 15. Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Article 1.5 Contingut

- 1. El contingut del Pla respon a l'objectiu d'aportar les referències espacials necessàries per a un desenvolupament sostenible del territori en termes ambientals, socials i econòmics. Amb aquesta finalitat el desenvolupament urbanístic, la construcció d'infraestructures, les activitats agràries i extractives i les actuacions de protecció del patrimoni territorial cal que s'ajustin a les pautes

que estableix el Pla, les quals no poden ésser contradictòries amb la normativa sectorial aplicable.

2. El Pla se centra en la regulació dels tres sistemes bàsics de la realitat territorial: els espais oberts, els assentaments urbans i les infraestructures de mobilitat. La proposta reguladora del Pla es basa en els criteris de planejament assenyalats a l'article 1.4, en les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica i en la situació actual del territori, en especial, pel que fa a les infraestructures i les implantacions urbanes.

Quant al sistema d'espais oberts, el Pla diferencia, segons les seves característiques i la seva funció territorial, els diferents tipus de sòl que han de quedar al marge dels processos d'urbanització i estableix la normativa i els criteris de gestió de cadascun. Pel que fa al sistema d'assentaments urbans, assenjala, per a cada nucli o àrea urbana, les estratègies de desenvolupament que són adequades per a les finalitats del Pla. Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, fa propostes de nous traçats i de millores en la xarxa viària territorial i en la xarxa ferroviària. Igualment, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis, associades a les xarxes viària i ferroviària.

3. A més de les propostes corresponents als tres sistemes territorials bàsics, el Pla conté propostes amb diversos graus de vinculació relatives, entre altres, a planejament urbanístic supramunicipal, cooperació intermunicipal, creació d'equipaments, implantació d'àrees d'activitat econòmica, actuacions d'habitatge i normativa específica per a determinats àmbits, en especial la referent al paisatge.
4. El Pla incorporarà les determinacions dels plans sectorials que s'aprovin que tinguin transcendència per a l'ordenació de l'espai territorial i, quan calgui, s'introduiran els ajustaments necessaris a les determinacions del Pla mitjançant un tràmit d'adaptació.
5. L'aplicació del Pla ha de millorar substancialment la sostenibilitat del procés d'evolució del territori amb relació a les dinàmiques hagudes fins a l'aprovació, com explica i justifica l'informe ambiental i ratifica l'avaluació ambiental de plans i programes a què s'ha sotmès d'acord amb allò que disposen la directiva 2001/42/CE i la llei estatal 9/2006, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el mediambient.
6. En cas que les previsions en matèria mediambiental que estableixin futurs plans sectorials haguessin de motivar una reconsideració de les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica del Pla, es procedirà a introduir les correccions i ajustaments necessaris en les corresponents determinacions per tal de recuperar la coherència propositiva entre totes les variables que intervenen en el desenvolupament sostenible del territori.

Article 1.6 Determinacions

El Pla concreta l'ordenació de l'espai comprès en el seu àmbit mitjançant tres ordres de determinacions gràfiques que s'assenyalen en els plànols:

Àrees: Formades per les superfícies de sòl corresponents als tres sistemes territorials – espais oberts, assentaments i infraestructures—. Aquestes àrees tenen un significat funcional relacionat amb el paper que desenvolupen en el conjunt del territori, que comporta l'establiment d'una normativa reguladora dels usos i processos adequats o admissibles. Aquestes àrees són excloents i en conjunt exhaureixen tota la superfície del territori.

Les àrees que determina el Pla són divisions amb finalitat reguladora, de caràcter territorial, que se superposen a les qualificacions de sòl pròpies del planejament urbanístic, sense perjudici que puguin donar-se en alguns casos coincidències de delimitació.

El Pla determina els tipus d'àrees següents:

- Sòl de protecció especial
- Sòl de protecció territorial
- Sòl de protecció preventiva
- *Nuclis històrics i les seves extensions*
- Àrees especialitzades
- Àrees d'infraestructures

Xarxes: Formades pels elements existents i previstos de les xarxes viària i ferroviària.

Als efectes d'aquestes normes, les xarxes es consideren formades per línies unidimensionals dotades de determinats atributs (amplada, nombre de carrils, etc.) que se superposen a les àrees en què es divideix l'àmbit territorial i les relacionen.

Àmbits: El Pla delimita àmbits amb diferents tipus de finalitats complementàries que se superposen a les anteriors determinacions. Els àmbits no exhaureixen necessàriament tota la superfície del territori i no són excloents entre si, de manera que un punt del territori, a més de pertànyer a una àrea, pot pertànyer, o no, a un o més àmbits.

El Pla pot determinar àmbits amb les finalitats següents:

- Referència per a la previsió d'habitatges i llocs de treball
- Assenyament de normatives específiques, en especial les relatives al paisatge
- Formulació de plans directors urbanístics
- Formulació de plans especials urbanístics plurimunicipals
- Formulació de plans especials per a l'establiment i aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció en els espais oberts
- Recomanació de fórmules de cooperació municipal
- Creació i gestió d'equipaments supramunicipals

- Implantació d'àrees mancomunades d'activitat econòmica
- Actuacions plurimunicipals d'habitatge

El contingut propositiu d'aquests diferents ordres de determinacions gràfiques en completa la definició en la normativa del Pla interpretada en el marc del conjunt de la documentació.

El caràcter obert de l'estructura d'àmbits facilita que, mitjançant modificacions del Pla, s'hi puguin incloure nous àmbits amb les finalitats assenyalades o d'altres tipus. En concret, això permet incorporar eventualment al Pla les directrius de paisatge corresponents a les diverses unitats que definirà el catàleg de paisatge que s'ultiï amb posteritat a la seva entrada en vigència.

Article 1.7 Documentació

La documentació del Pla inclou els documents següents:

Memòria, amb un contingut justificatiu i explicatiu de les propostes del Pla en el marc dels criteris del Programa de planejament territorial de Catalunya, de les hipòtesis generals de desenvolupament econòmic i demogràfic i de les circumstàncies concretes del territori que comprèn l'àmbit de planejament.

Plànols d'ordenació, on s'expressen les determinacions gràfiques que defineixen la proposta espacial del Pla. Són els següents, amb expressió de la seva escala:

Per al conjunt de l'àmbit de les Comarques Centrals

Model territorial: vertebració del territori	1/150 000	
Model territorial: estructura nodal	1/150 000	
Model territorial: infraestructures de mobilitat		1/150 000
Estratègies de desenvolupament territorial	1/150 000	

Per a cada comarca

Espais oberts, estratègies d'assentament i actuacions d'infraestructures
1/50 000

Plànols d'informació, com a referència documental complementària, pel conjunt de l'àmbit:

Topogràfic	1/150 000
Inventari del patrimoni arquitectònic	1/150 000
Zones humides i patrimoni geològic	1/150 000
Riscos i vulnerabilitat	1/150 000

Normes d'ordenació territorial, que regulen els diferents continguts del Pla, és a dir, les qüestions de caràcter general, el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments urbans, el sistema d'infraestructures de mobilitat i els instruments de gestió supramunicipal, entre d'altres.

Estudi econòmic i financer, que presenta un avaluació dels efectes previsibles del Pla sobre l'economia del territori, com també una valoració del cost de les actuacions prioritàries amb la previsió de fórmules possibles de finançament.

Informe ambiental, que conté una avaluació ambiental de les propostes del Pla i assenjala les mesures i recomanacions adequades per a implantar-lo.

Com a annex a la documentació integrant del Pla, cal considerar la cartografia i la informació de base i els estudis realitzats per a la seva elaboració.

Igualment el Pla s'acompanya dels diversos informes sobre el procés d'informació i participació institucional i ciutadana, tant de l'avantprojecte com del projecte del Pla.

Article 1.8 Vinculació normativa de les determinacions

1. A través del conjunt de la documentació, el Pla estableix normes, directrius i recomanacions que es distingeixen per la redacció o per l'expressió gràfica.
2. Normes són aquelles disposicions de formulació precisa i d'obligat compliment pel planejament urbanístic, pels projectes d'infraestructures i per les altres actuacions en el territori que són objecte de regulació.

Les Directrius són disposicions que defineixen estratègies o pautes d'actuació que han de ser concretades en documents normatius de major detall, especialment pel planejament urbanístic.

El Pla fa, així mateix, diverses recomanacions que considera adients per a un desenvolupament positiu del territori però que entén sotmeses a les valoracions d'oportunitat o conveniència que l'administració competent pugui fer en el moment de l'actuació, amb el benentès que caldrà, quan s'escaigui, justificar en el projecte tècnic corresponent els motius pels quals no se segueixen les recomanacions del Pla.

3. Els plànols d'ordenació i les normes d'ordenació territorials són els documents que contenen les normes, les directrius i les recomanacions del Pla, les quals han de ser interpretades en el marc del discurs que el conjunt de documents que l'integren expressa. Les normes i les directrius són d'obligat compliment i vinculen tant els particulars com l'Administració.
4. Els plànols d'ordenació assoleixen el grau de detall propi de l'escala 1/50.000 i per tant les determinacions gràfiques del Pla han d'ésser interpretades amb el nivell de precisió que aquesta escala permet, i amb el benentès que seran els instruments urbanístics i els projectes d'infraestructures, d'acord amb les prescripcions de la normativa sectorial, els que concretaran de manera precisa la configuració i l'abast físic real de les línies i àrees proposades pel Pla.

Article 1.9 Interpretació de les determinacions

Les determinacions del Pla i concretament aquestes normes d'ordenació territorial s'ha d'interpretar basant-se en criteris que, partint del sentit propi de les paraules en relació amb el context i els antecedents, tinguin en compte principalment els objectius, com també la realitat social del moment en què han de ser aplicades.

Article 1.10 Obligatorietat

Les administracions públiques, les entitats que en depenen i els particulars estan obligats a complir les determinacions i les disposicions que estableix el Pla.

Article 1.11 Vigència

1. El Pla entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'acord d'aprovació definitiva i de les normes corresponents al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i manté la vigència, de manera indefinida, sense perjudici de les adaptacions a què es refereix l'article 1.15 i de les modificacions que calgui anar-hi introduint com a resultat del procés de seguiment.

2. Com a termini de previsió temporal de les determinacions del Pla s'estableix l'any 2026.

Article 1.12 Seguiment i actualització

1. Una vegada aprovat definitivament el Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques encarregarà al Programa de Planejament Territorial la creació d'un dispositiu dotat dels mitjans tècnics necessaris per a fer un seguiment de l'evolució del territori sota la vigència del Pla. En el procés de seguiment s'han d'analitzar i avaluar com a mínim els canvis que es vagin produint en les variables següents:

- planejament territorial i sectorial
- planejament i desenvolupament urbanístic
- mobilitat territorial
- execució d'infraestructures
- evolució socioeconòmica (llocs de treball, atur, PIB sectorial)
- evolució demogràfica i dotació d'habitatge
- sòl residencial i per a activitats econòmiques
- inversió en infraestructures i equipaments
- indicadors ambientals
- evolució del paisatge
- normativa d'obligat compliment

2. Com a resultat dels treballs de seguiment s'ha de presentar periòdicament informes sobre el seguiment del Pla. Així mateix, s'ha d'elaborar un informe d'avaluació general als 10 anys a comptar des de l'aprovació definitiva del Pla.

Pel que fa al seguiment dels efectes sobre el medi ambient que en l'aplicació del Pla es puguin produir i per tal d'evitar els efectes adversos, d'acord amb la normativa relativa a l'avaluació ambiental de plans i programes, el dispositiu de seguiment ha de garantir la participació de l'òrgan ambiental.

3. En l'avaluació de l'aplicació del Pla s'ha de tenir en compte també els punts de vista de les administracions i les entitats del territori, i amb aquesta finalitat el funcionament del dispositiu ha d'establir els mecanismes per a copsar l'opinió del territori sobre el desenvolupament del Pla.
4. A la vista del grau de desajustament o de les divergències que puguin produir-se entre l'evolució del territori i els objectius del Pla, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques proposarà la introducció de les esmenes necessàries a les seves determinacions per tal que el Pla mantingui la seva eficàcia reguladora del desenvolupament territorial. En aquest procés, que s'atendrà al procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, es consultarà als departaments de la Generalitat de Catalunya que per raó de les seves competències s'hagin de pronunciar sobre els diferents aspectes objecte d'actualització.
5. Com a mesura prioritària en el procés de seguiment, s'ha d'incorporar al Pla les determinacions del planejament sectorial que tinguin incidència en el territori i, de manera especial, el planejament relatiu al cicle de l'aigua, a la producció i distribució d'energia i a la neutralització de residus, ja sigui per a recollir les previsions de sòl necessàries al respecte o per esmenar, si s'escau, supòsits de desenvolupament que no s'ajustessin al marc ambiental definit per aquests plans.

El Pla ha d'incorporar també, si és necessari, les previsions d'implantació de nous equipaments d'abast supramunicipal incloses en els plans sectorials que elaborin els departaments corresponents, com també les determinacions relatives al paisatge que s'aprovin mitjançant els instruments previstos en la legislació sobre paisatge.

Article 1.13 Modificació

1. Amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les circumstàncies no previstes detectades en el procés de seguiment i en els supòsits previstos reglamentàriament es pot procedir a modificar el Pla, d'acord amb el procediment establert pel Decret 142/2005, de 12 de juliol, i la normativa aplicable.
2. El projecte de modificació del Pla que es redacti ha de tenir el grau de precisió propi d'un pla territorial parcial i ha d'anar acompanyat d'una avaluació que expliqui la incidència de les noves determinacions en l'ordenació general

establerta pel Pla, la seva adaptació als criteris i objectius inicials del Pla i els efectes sobre el planejament urbanístic i sectorial.

Article 1.14 Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla

1. Sense perjudici de les modificacions del Pla a què fa referència l'article 1.13, no es consideren modificacions aquelles actuacions que, tot i no haver estat previstes específicament o emparades directament pel marc normatiu del Pla, se'ls reconeix, d'acord amb el que estableix aquest article, un elevat interès per al desenvolupament del territori en coherència amb els objectius adoptats pel Pla.
2. L'actuació s'ha de definir en un avantprojecte o avanç de pla i pot ser promoguda per l'administració de la Generalitat, per l'administració local o pels particulars. En aquest últim cas, l'avantprojecte ha d'ésser tramès a la Generalitat amb informe favorable per l'ajuntament o ajuntaments afectats per la iniciativa.
3. Les actuacions d'interès territorial han de permetre, a través dels tràmits urbanístics necessaris en cada cas, la transformació urbanística de peces de sòl de protecció preventiva que en quantitat o localització no queden compreses en l'abast que correspon a les estratègies definides per a cada nucli, i tampoc corresponen a previsions del Pla sobre noves àrees d'activitat econòmica no localitzades. Aquestes actuacions poden afectar també peces de sòl de protecció territorial, amb les limitacions establertes en l'article 2.9.
4. El reconeixement de l'elevat interès territorial de l'actuació l'ha d'acordar la Comissió d'Urbanisme de Catalunya a la vista de l'avantprojecte o avanç que ha d'anar acompanyat d'un informe de la Secretaria per a la Planificació Territorial i en el seu cas dels informes d'altres departaments que poguessin ésser determinants per a la viabilitat de l'actuació. L'avaluació de l'interès territorial de l'actuació ha de tenir en compte el valor estratègic d'aquesta per al desenvolupament territorial i/o l'interès supramunicipal que serà especialment considerat si l'actuació és promoguda o participada per un grup significatiu d'ajuntaments. En tot cas l'avaluació de l'interès territorial es farà també en funció de la qualitat, potencialitat i localització del sòl que es proposa transformar i de la consideració de possibles alternatives, en especial si es tracta de sòl de protecció territorial, amb el benentès que l'actuació ha de tenir un balanç clarament positiu per al territori.
5. L'acord de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya permet iniciar la tramitació de l'instrument urbanístic adequat al tipus d'actuació de què es tracti. L'acord pot, així mateix, assenyalar paràmetres obligatoris i altres requeriments bàsics dels instruments urbanístics a redactar.
6. En tot cas, les actuacions excepcionals a què fa referència aquest article han de complir les següents condicions per a què puguin ser reconegudes com d'interès territorial:

- a) Han de tenir una dimensió i requeriments funcionals que justifiquin una localització que no segueix les pautes d'extensió de les àrees urbanes establertes pel Pla.
 - b) Els motius per a fonamentar l'interès territorial de l'actuació són les millores que pot representar per al territori en termes d'equipament, medi ambient, desenvolupament econòmic, projecció internacional, cohesió social o qualitat de vida.
 - c) L'actuació ha de proposar solucions ambientals satisfactòries a les necessitats d'accés, en funció dels fluxos previsibles i de provisió de serveis d'aigua, energia, telecomunicacions i eliminació de residus, com també respecte les altres variables ambientals regulades per disposicions sectorials. Així mateix, l'actuació ha de proposar solucions ambientals adequades per al manteniment o la restauració de la funcionalitat ecològica global de l'entorn en el qual es desenvolupi i respectarà les disposicions d'obligat compliment relatives a la prevenció de riscos.
 - d) L'actuació ha de complir les exigències d'ordenació, arquitectura, materials, colors i complements de vegetació que assegurin una acceptable integració en la morfologia del territori i el paisatge d'acord amb els criteris que estableixen aquestes normes i, en concret, les directrius del paisatge. L'avantprojecte de l'actuació que se sotmeti a la Comissió d'Urbanisme de Catalunya ha d'incloure les especificacions amb aquestes finalitats que siguin necessàries.
 - e) Les actuacions han d'excloure l'ús d'habitatge, llevat d'aquells pocs casos que s'haguessin de destinar a guardes permanents de les instal·lacions, si bé es pot admetre en casos excepcionals per motius d'urgència o d'especial interès públic, sempre que quedi garantida la satisfactòria integració de la nova implantació en el sistema d'assentaments urbans del territori.
7. En cas que l'avantprojecte o avanç de l'actuació formi part d'una proposta de revisió del pla d'ordenació urbanística municipal, s'ha de sotmetre a la consideració de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, que ha de valorar-ne l'interès territorial, amb anterioritat a l'aprovació inicial de la revisió. En aquest cas, la Comissió s'ha de pronunciar exclusivament sobre l'interès territorial de l'actuació que es proposa, la qual se sotmet a aquest tràmit per no quedar compresa dins dels paràmetres establerts pel Pla per al planejament urbanístic, sense entrar a valorar la resta de determinacions de la proposta de revisió.
8. La previsió i definició en els plans directors urbanístics, que s'elaborin en desenvolupament del Pla territorial, d'actuacions que compleixin les condicions assenyalades en l'apartat 6 i es justifiqui el seu elevat interès territorial en el pla director, implica el reconeixement de l'interès territorial d'aquestes actuacions que serà efectiu amb l'aprovació definitiva del pla director.
9. També s'ha de seguir el procediment establert en aquest article per a la tramitació de modificacions o revisions de planejament urbanístic municipal que classifiquin com a sòl urbà o urbanitzable parcel·les aïllades de sòl no urbanitzable ocupades per indústries o altres activitats, o que proposin extensions d'àrees especialitzades en sòl de protecció territorial d'acord amb el que estableix l'article 3.14. En aquests casos, la justificació de l'interès territorial de l'actuació pot

centrar-se en els objectius de manteniment de l'activitat econòmica o de millora de l'equipament.

Article 1.15 Adaptació

Es pot procedir a l'adaptació del Pla amb l'objecte d'adequar les determinacions del Pla a les revisions o modificacions del Pla territorial general de Catalunya que es produeixin, a les determinacions dels plans territorials sectorials que s'aprovin definitivament o a les determinacions d'altres figures i instruments de planificació definitivament aprovats que hagin estat subjectes a participació pública d'acord amb la normativa sectorial. El tràmit d'adaptació s'ha d'ajustar al procediment establert pel Decret 142/2005 i la normativa aplicable.

Article 1.16 Adequació del planejament urbanístic

1. L'aprovació del Pla territorial no afecta al planejament urbanístic vigent, excepte pel que fa a les determinacions en l'àmbit del sòl no urbanitzable que es detallen en els títols II i VI d'aquestes Normes d'ordenació territorial i que són d'aplicació directa, i pel que fa als sectors i àmbits a què fa referència el punt 9 d'aquest article. Tanmateix aquest s'haurà d'adaptar progressivament a les seves determinacions d'acord amb el que disposa aquest article.
2. El planejament urbanístic general que s'elabori o es revisi, els plans parcials de delimitació i les modificacions de planejament urbanístic vigent que augmentin el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable, s'adaptaran a les determinacions del Pla territorial.
3. Els plans d'ordenació urbanística municipal, o la revisió d'aquests, que s'aprovin amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, han de contenir dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de la conformitat de les propostes del Pla d'ordenació urbanística amb les determinacions d'aquest pla territorial.
4. En l'elaboració de plans urbanístics municipals a què fa referència l'apartat 2, l'avanç de planejament que l'Ajuntament ha d'elaborar d'acord amb el que estableixen els articles 106 i 115 del Reglament de la Llei d'urbanisme serà tramès al Programa de Planejament Territorial per tal que, prèviament a l'aprovació inicial, aquest pugui informar l'Ajuntament sobre la conformitat de l'avanç amb les disposicions del pla territorial. Si l'informe no ha estat tramès en el termini d'un mes, es podrà continuar la tramitació del pla urbanístic
5. Cal també un informe del Programa de Planejament Territorial per a l'aprovació dels plans i projectes que incideixin de manera destacada en el desenvolupament del seu àmbit territorial. L'informe és preceptiu per a l'aprovació dels plans i projectes següents:
 - Plans directores urbanístics
 - Plans d'ordenació urbanística municipal

- Plans parcials de delimitació
- Modificacions del planejament urbanístic municipal vigent que augmentin l'extensió en el conjunt del sòl urbà més el sòl urbanitzable.
- Estudis informatius d'infraestructures de mobilitat
- Plans directors de ports i aeroports
- Plans territorials sectorials amb incidència sobre l'ordenació territorial i el desenvolupament urbanístic.

En els plans urbanístics d'iniciativa municipal, l'informe el sol·licitarà l'ajuntament un cop aprovat inicialment el pla.

6. El Pla estableix la recomanació que el planejament urbanístic vigent, mitjançant els instruments de desenvolupament al seu abast, incloses les modificacions puntuals, s'ajusti als principis i objectius que el Pla propugna. En tot cas els serà d'aplicació el que disposa l'article 3.15.
7. En cap cas, les modificacions de planejament urbanístic municipal no poden incrementar la superfície conjunta de sòl urbà i sòl urbanitzable en aquells nuclis i àrees urbanes on les possibilitats d'extensió previstes en el pla municipal excedeixin de les que són admissibles en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanístic establertes en el Pla territorial.
8. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha d'establir programes d'ajuda per a fomentar els processos d'adequació del planejament urbanístic i pot adoptar mesures per a promoure de manera específica aquelles adaptacions que siguin més necessàries pel grau de desajustament entre les determinacions del planejament urbanístic vigent i les propostes del Pla territorial.
9. El planejament derivat de desenvolupament d'àrees especialitzades que es tramiti amb posterioritat a la data d'aprovació inicial del Pla, haurà de complir amb les especificacions de l'estratègia assignada a l'àrea d'acord amb el que es disposa en els articles 3.12 i 3.13, amb la prèvia o simultània modificació del planejament d'ordenació urbanística del municipi si és necessària.

TÍTOL II. Sistema d'espais oberts

Article 2.1 Objecte

1. El sistema d'espais oberts comprèn tot el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de redacció del Pla.
2. Mitjançant el sistema d'espais oberts, el Pla assenyala les parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, sense perjudici de les actuacions que es poden autoritzar en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.

3. El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.

Article 2.2 Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les finalitats següents:
 - a) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, cultural, agrícola i econòmic.
 - b) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a riscos, d'acord amb allò que estableix la normativa urbanística.
 - c) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.
 - d) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.
 - e) Dotar de sentit morfològic i territorial a les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.
 - f) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.
 - g) Garantir la reserva, per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.
 - h) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i la gestió dels espais oberts.
 - i) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.
 - j) Proporcionar pautes espacials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.
2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i han d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3 Tipus de sòl

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:
 - a) Sòl de protecció especial
 - b) Sòl de protecció territorial
 - c) Sòl de protecció preventiva
2. Dins de cadascun d'aquests tipus de sòl, el Pla pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas.
3. Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla són d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevalen sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives en relació amb les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors del sòl que en motiven la protecció.
4. Els plans directores urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal han de contenir un plànol a l'escala en què es determini l'ordenació del sòl no urbanitzable, on s'assenyalin els límits dels diferents tipus de sòl d'espais oberts determinats pel Pla en el terme municipal, sense perjudici dels ajustaments que el major detall del plànol aconselli
5. Els plans territorials sectorials, els plans directores o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Article 2.4 Precisió de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen a escala 1/50.000 els límits dels diferents tipus de sòl que componen el sistema d'espais oberts. Aquests límits poden ser concretats pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades, sempre que no hi hagi augments substancials de superfície de sòl de menor protecció en perjudici del de major protecció, sense perjudici de la possibilitat, prevista en el Pla, de classificar als POUM parts del sòl de protecció preventiva com a sòl urbanitzable. En tot cas, s'han de justificar les variacions de forma de la delimitació que hi calgui introduir.
2. La línia de delimitació entre el sòl de protecció especial o de protecció territorial i les àrees urbanes, en les quals el Pla defineix estratègies que permeten una extensió de l'ocupació urbana d'acord amb les determinacions del capítol 3, pot

variar com a resultat del planejament urbanístic que determini l'abast de l'extensió i el traçat detallat d'aquesta línia. En tot cas, la línia no pot variar en aquelles parts on s'especifiqui en el plànol la condició de "límit específic del creixement urbà", d'acord amb el que preveu l'article 3.16. La determinació de les àrees d'extensió ha de justificar l'ocupació de sòl de protecció especial o territorial si hi ha possibilitat d'ocupar només sòl de protecció preventiva.

3. Quan la separació entre dos tipus de sòl d'espais oberts coincideixi amb un nou traçat d'infraestructures proposat pel Pla, i la definició final d'aquest en el projecte sectorial corresponent sigui, a l'empara del que estableix l'apartat a) de l'article 4.5 d'aquestes Normes d'ordenació territorial, diferent del que s'assenyala en els Plànols d'ordenació, es pot ajustar la línia de separació entre tipus de sòl a la que estableixi la nova infraestructura sempre que no comporti pèrdues significatives en configuració i quantitat de sòl de major grau de protecció. L'ajustament s'ha de formalitzar mitjançant el procediment de modificació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal amb informe preceptiu del Programa de Planejament Territorial.

Article 2.5 Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

A. Aporten qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic.

La seva presència està associada a la gestió i millora del territori rural, com és el cas de les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives, el turisme rural, les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització del medi natural.

B No aporten qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic.

No contribueixen a la gestió i millora del territori no urbanitzat, natural o agrari, ja que aquest els proporciona únicament un espai d'ubicació i per tant les edificacions són sovint assimilables a les d'ús industrial, com és el cas de les edificacions per agricultura intensiva, les granges, i altres edificacions o instal·lacions d'interès privat i un ús intensiu del sòl com els càmpings. Es tracta d'activitats no prohibides per la legislació urbanística, però que no poden incloure's en el tipus A.

C Són d'interès públic.

Infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, que comprenen: infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions, etc; elements d'infraestructures (C2) com parcs solars parcs eòlics, depuradores, plantes de tractament de residus, etc; i elements d'equipament públic

que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementeris, establiments penitenciaris i altres.

Els camps de golf i altres implantacions legalment admissibles en sòl no urbanitzable que comporten canvis de certa extensió en la cobertura vegetal del sòl, poden ser admesos en sòl de protecció especial o territorial si, per la localització i correcta inserció en el territori, no afecten substancialment els valors intrínsecs ni la funcionalitat del sòl que han motivat el règim de protecció establert pel Pla territorial.

Article 2.6 Sòl de protecció especial: definició

Comprèn aquell sòl que pels seus valors naturals o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions.

El sòl de protecció especial incorpora aquells espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000.

Article 2.7 Sòl de protecció especial: regulació

1. El sòl de protecció especial ha de mantenir la condició d'espai no urbanitzat, sens perjudici de la precisió de límits que es regula en l'apartat 2 de l'article 2.4. Amb aquesta finalitat ha de ser classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal llevat que, excepcionalment i de manera justificada, convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic que poden resultar del procés de gestió urbanística corresponent. En els sòls de protecció especial determinats pel Pla s'ha d'aplicar el règim que estableix aquest article.
2. Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels apartats 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, i dels articles concordants del Reglament aprovat pel Decret 305/2006, s'entén que el sòl de protecció especial està sotmès a un règim especial de protecció al qual fa referència l'apartat 5 de l'article esmentat i que són incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial.
3. En el sòl de protecció especial, només es poden autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:
 - a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla. Aquestes edificacions corresponen al tipus A de l'article 2.5.

- b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 5, 6, 7 i 8 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl. Aquestes edificacions o instal·lacions corresponen als tipus B i C de l'article 2.5.
- c) Quan les ampliacions d'edificis destinats a usos que poden ser admesos en sòl no urbanitzable no poguessin complir les condicions establertes a l'apartat anterior i fossin imprescindibles per a la continuïtat de l'activitat i aquesta fos d'interès per al municipi, es pot autoritzar una ampliació fins al 20% del sostre i del volum existent que no es subjecti total o parcialment a les condicions assenyalades.
4. En el sòl classificat com de protecció especial que estigui destinat a activitats agràries, s'entén com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió les necessàries per a l'agricultura a cel obert i la ramaderia extensiva, tal com els coberts per emmagatzemar provisionalment les collites, per al bestiar o la maquinària agrícola i similars i, en general, aquelles que preveuen el punt 6 a) i b) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i els articles concordants del Reglament (Decret 305/2006).
5. Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats, autoritzables en determinades circumstàncies en el sòl no urbanitzable a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i dels articles concordants del Reglament (Decret 305/2006), requereixen, per a ser autoritzades, la incorporació a l'estudi d'impacte i integració paisatgística, que és preceptiu d'acord amb el que disposa l'article 6.4 per tractar-se d'edificacions aïllades, d'un capítol que analitzi els efectes de la inserció de l'edificació en l'entorn territorial i demostrï la seva compatibilitat amb la preservació dels valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl, sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8. En tot cas, no s'autoritzaran aquestes edificacions i activitats en sòl de protecció especial si hi ha alternatives raonables d'ubicació en sòls de protecció preventiva o territorial. Tampoc no s'autoritzaran noves edificacions en sòl de protecció especial si existeixen alternatives de reutilització d'edificacions existents en desús.
6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en sòl de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe de sòl, han d'adoptar solucions que minimitzin els desmunts i terraplens, i han d'evitar interferir els connectors ecològics, corredors hidrogràfics, i els elements singulars del patrimoni natural (hàbitats d'interès, zones humides i espais d'interès geològic). L'estudi d'impacte ambiental quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra ha de tenir en compte la circumstància de la seva ubicació en sòl de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental és preceptiva la realització, dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposa l'article 6.4, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn

territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala a l'apartat 8.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial ha de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea de sòl de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi ha de considerar les següents variables, amb especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir:
- a) Vegetació i hàbitats de l'entorn
 - b) Fauna de l'entorn
 - c) Valor edafològic productiu
 - d) Funcions de connector biològic
 - e) Estabilitat del sòl
 - f) Funcions hidrològiques
 - g) Connectivitat territorial
 - h) Gestió dels residus
 - i) Accessibilitat i necessitat de serveis
 - j) Increment de la freqüentació
 - k) Patrimoni cultural i històric
 - l) Patrimoni geològic
 - m) Zones humides
 - n) Paisatge
 - o) Qualitat atmosfèrica
 - p) Millora esperada de l'espai protegit

En tot cas, les dimensions de l'àrea de sòl –superfície, amplada,...-seran determinats en la valoració dels efectes de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic –plans directors urbanístics, plans d'ordenació urbanística o plans especials o directrius de paisatge que s'incorporin al pla territorial, es poden, en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries. Quan hi hagi aquestes regulacions, no és necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:
- a) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.
 - b) Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el pla d'espais d'interès natural.
 - c) Les condicions específiques de caràcter més restrictiu establertes per als sòls que formen part de la Xarxa Natura 2000.
9. En els marges i límits de parcel·la dels sòls de protecció especial destinats a la producció agrària, s'ha de mantenir o, en el seu cas, s'ha de reposar la vegetació

natural espontània o la tradicional de la zona (rengles d'arbres o arbusts, bardisses,...) en tant que factors de biodiversitat i del paisatge. Els departaments competents han de definir projectes de restauració i programes de foment amb aquest objectiu.

10. Les activitats extractives que tinguin lloc en el sòl de protecció especial es regeixen per l'establert a l'article 2.18.

Article 2.8 Sòl de protecció territorial: definició

Comprèn aquell sòl que el Pla no considera necessari que formi part de la xarxa de sòl de protecció especial, però que té valors, condicionants o circumstàncies que motiven una regulació restrictiva de la seva possible transformació, atès que existeix en l'àmbit del Pla suficient sòl de protecció preventiva per donar resposta a totes les necessitats de desenvolupament urbanístic o d'edificació en sòl no urbanitzable que es donessin al llarg del seu període de vigència.

El pla distingeix quatre motius pels quals el sòl ha d'ésser considerat sòl de protecció territorial i en conseqüència ha de ser preservat o se n'ha de condicionar la transformació a un suficient interès territorial :

1. Interès agrari i/o paisatgístic

Present a àrees d'activitats agràries d'interès per al territori, en aquells terrenys que aporten paisatges significatius o identitaris de l'àmbit territorial i també en terrenys que per estar molt poc contaminats per l'edificació convé mantenir en el període de vigència del pla com espais no urbanitzats estructuradors de l'ordenació del territori.

2. Potencial interès estratègic

Present en aquelles àrees de sòl que per raons de localització, connectivitat, topografia o altres condicions poden tenir en el futur un paper estratègic en l'estructuració territorial dels assentaments, les activitats i les infraestructures i, en conseqüència, cal condicionar la seva possible transformació a un reconeixement de l'interès estratègic d'aquesta.

3. Preservació de corredors d'infraestructures

En àrees de sòl que, per raó de la seva situació al llarg de determinades infraestructures o en llocs crítics del territori, han de quedar excloses de transformacions urbanístiques amb la finalitat de no dificultar futures propostes de millora de la mobilitat territorial o de dotació d'infraestructures en general.

4. Riscos i afectacions

Existència de riscos naturals o tecnològics o d'altres afectacions o de situacions de vulnerabilitat que afecten superfícies significatives del territori i que el Pla assenyala com una circumstància que pot impedir o condicionar la transformació urbanística i l'edificació del sòl.

Article 2.9 Sòl de protecció territorial: regulació

1. El sòl de protecció territorial ha de mantenir majoritàriament la condició d'espai no urbanitzat i amb aquesta finalitat ha de ser classificat com a no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal, llevat dels casos que es preveuen en aquest article.
2. El sòl de protecció territorial resta subjecte a les limitacions que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva consideració com a sòl de protecció territorial que s'especifiquen a la memòria del Pla. Així mateix, s'ha de tenir en compte les recomanacions que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.
3. L'autorització relativa a les edificacions que podrien ser admissibles d'acord amb la legislació urbanística i l'execució d'infraestructures que s'empara en la legislació sectorial han de tenir en compte les següents recomanacions referides als tipus d'intervenció que estableix l'article 2.5:
 - a) Sòl d'interès agrari i/o paisatgístic
 - A. Autoritzable d'acord amb la parcel·lació i la morfologia de l'espai.
 - B. Autorització restringida. Factor favorable si forma part d'una explotació agrària extensiva de superfície gran. Especial atenció a la integració paisatgística
 - C1. Assegurar la permeabilitat necessària. Especial atenció a la integració paisatgística
 - C2. Admès. Especial atenció a la integració paisatgística
 - C3. Excepcional. Especial atenció a la integració paisatgística
 - b) Sòl de potencial interès estratègic
 - A. Autoritzable d'acord amb la parcel·lació i morfologia de l'espai.
 - B. Autorització restringida. Evitar instal·lacions molt grans, d'amortització llarga o de desplaçament difícil. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - C1. Admès.
 - C2. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat el conjunt de l'àrea.
 - C3. Millor en situacions que minimitzin l'afectació de la potencialitat del conjunt de l'àrea.
 - c) Sòl de preservació de corredors d'infraestructures
 - A. S'admeten les de fàcil desplaçament o amortització curta. També es poden admetre les que no compleixin aquest requisit i es comprovi que no han d'afectar la funció d'aquest sòl i aquelles que, tractant-se d'elements motivats per l'explotació agrària d'aquest sòl, no tinguin una alternativa raonable de localització.
 - B. No s'hauria d'autoritzar.

- C1 Admès.
- C2 Admès si va associat a la funcionalitat del corredor.
- C3 No s'hauria d'ubicar en aquest tipus de sòl.

d) Sòl subjecte a risc o afectació

La situació de risc o afectació i també la situació de vulnerabilitat, indicativa de necessitat de precaucions per evitar la contaminació de les aigües, l'aire o el sol, s'assenyala com una circumstància que es dona en determinades àrees dels diferents tipus assenyalats del sòl de protecció territorial i del sòl de protecció preventiva. Les situacions de risc, afectació i vulnerabilitat poden donar-se també en el sòl de protecció especial per bé que el pla no les assenyala amb el benentès que es tracta de sòl on no són previsibles transformacions importants i que l'assenyalament d'aquestes situacions les fa el pla amb caràcter indicatiu i només quan afecta peces de forma o dimensions rellevants per al territori.

Les limitacions i altres regulacions del sòl subjecte a risc o afectació s'estableixen a l'article 2.12.

4. Les autoritzacions d'edificació i l'execució d'infraestructures a què fa referència l'apartat anterior, han d'observar, a més de les recomanacions assenyalades, els criteris generals i les normatives que s'aprovin en les matèries que s'assenyalen en aquest apartat:
 - a) Per a l'autorització de les edificacions dels tipus B, C2, C3 cal considerar la possibilitat que s'ubiquin en sòl de protecció preventiva i la preferència de reutilització d'edificacions existents.
 - b) S'aplicarà sempre el criteri que l'edificació o infraestructura, per la seva localització i característiques, afectin el menys possible la potencialitat funcional de l'àrea de sòl d'acord amb la tipificació adoptada dins del sòl de protecció territorial.
 - c) Si bé l'exigència d'integració paisatgística cal extremar-la en el sòl d'interès agrari i/o paisatgístic, totes les intervencions estan subjectes a les disposicions que el Pla estableix en aquesta matèria.
 - d) L'aprovació de les Directrius del paisatge corresponent a l'àmbit del Pla comporta la incorporació de criteris i normes addicionals a les recomanacions assenyalades en l'apartat anterior.
 - e) Les disposicions d'un pla sectorial per a la preservació dels terrenys d'interès agrari ha de complementar, si s'escau, les regulacions establertes en l'apartat anterior, en tot allò que sigui d'aplicació.
5. El sòl de protecció territorial pot ser objecte d'actuacions d'urbanització, o en general de transformació, només en els següents casos:
 - Sòl d'interès agrari i/o paisatgístic

Per extensió d'àrees urbanes amb estratègies de creixement moderat o mitjà, de canvi d'ús i reforma o de millora i compleció.

Excepcionalment, i amb especial consideració del valor del lloc que es proposa transformar, de les alternatives possibles i de la integració paisatgística necessària, actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14.

- Sòl de potencial interès estratègic

Actuacions d'interès territorial estratègic no previstes pel Pla mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14.

- Sòl de preservació de corredors d'infraestructures

No admet actuacions d'urbanització o en general de transformació que no estiguin funcionalment associades a les infraestructures que han de situar-se en el corredor.

- Sòl subjecte a risc o afectació

Les limitacions a les actuacions d'urbanització, o en general de transformació, s'estableixen a l'article 2.12.

Article 2.10 Sòl de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc que les estratègies que el Pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si escau.

També el Pla preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre, en casos justificats, implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el Pla determina en l'article 1.14 per a garantir una avaluació suficient dels pros i contres de la iniciativa.

Article 2.11 Sòl de protecció preventiva: regulació

1. El sòl de protecció preventiva està subjecte a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable i que s'assenyalen bàsicament a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005).
2. Els plans d'ordenació urbanística municipal pot, si s'escau, classificar com a urbanitzable les peces de sòl de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla territorial.

3. El sòl de protecció preventiva que mantingui la classificació de sòl no urbanitzable continua subjecte a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el Pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el Pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, el sòl de protecció preventiva com una opció preferent davant de la del sòl de protecció territorial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.
4. Els plans municipals han de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del Pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal. El Pla estableix a l'article 2.13 d'aquestes normes, recomanacions per a una adequada ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic i, en el seu títol sisè, així com en les disposicions transitòries, condicions d'integració paisatgística en els espais oberts.

Article 2.12 Sòl subjecte a risc o afectació

1. Els sòls subjectes a riscos naturals o tecnològics queden exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc per a les persones d'acord amb les directrius que estableixen els articles 5 i 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.
2. El planejament urbanístic ha de delimitar amb precisió les zones de risc o afectació i ha de determinar, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que siguin adequades, d'acord amb l'ordenació proposada i la normativa d'aplicació en cada cas.
3. L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídic i zona inundable per episodis extraordinaris.
4. Les àrees de sòl de protecció preventiva que hagin estat assenyalades com a sòl subjecte a risc pel Pla exclusivament per causa de la seva inundabilitat, d'acord amb les delimitacions proposades per l'Agència Catalana de l'Aigua, ha de recuperar la disponibilitat del sòl de protecció preventiva si per causa de canvis en el règim hidràulic o per la utilització de models més precisos de predicció, l'administració hidràulica deixés de classificar-les com a inundables.
5. Les peces de sòl subjectes a risc per causa de la seva inundabilitat, confrontants amb àrees urbanes poden, amb les limitacions derivades de l'estratègia assignada a l'àrea o nucli urbà, ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments

que estableix al respecte l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme (Decret 305/2006).

Art. 2.13 L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic

1. Dins del marc que estableixen els tipus de sòl del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic ha de determinar diverses zones i mesures de protecció, d'acord amb l'escala de treball que li és pròpia.
2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable tenen com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:
 - a) Valors agrícoles
 - Terrenys edafològicament valuosos
 - Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.
 - Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses i aptes pel seu maneig.
 - Terrenys que embolcallen espais naturals protegits o de domini públic hidràulic i pecuari.
 - b) Valors ambientals, ecològics o científics
 - Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.
 - Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.
 - Mosaics agrosilvopastorals.
 - Espais intersticials rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades...)en el sòl agrícola.
 - Espais d'interès geològic i les zones humides
 - Àrees de recàrrega d'aqüífers protegits
 - c) Valors paisatgístics i d'altres
 - Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.
 - Àrees amb gran visibilitat.
 - Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris,...).
 - Espais agraris de valor: aquells amb infraestructures agràries creades per al maneig de sòls que identifiquen un paisatge, que tenen un valor històric i que resulten fonamentals per a la conservació de sòls i aigües com ara terrasses i feixes, infraestructures de rec i drenatge, estructures de parets de pedra seca o altres elements patrimonials d'interès.
 - Terrenys de domini públic (camins, boscos i prats comunals, domini hidràulic, camins ramaders,...).
 - d) El planejament urbanístic ha de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:- Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades.- Defineix els límits de l'espai que

poden assolir les àrees urbanes.- Facilita la percepció del paisatge.- Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.- Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.- Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

3. La consideració dels valors que assenyalava aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable són, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'estableixin al respecte.

Article 2.14 Consideració del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya

En compliment del que disposa l'apartat 1.e) de la Llei 23/83, de política territorial, les actuacions d'urbanització i aquelles en sòl no urbanitzable que s'autoritzin a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), situades a l'entorn visual dels edificis inclosos a l'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya, que gestiona la Direcció General del Patrimoni Cultural, a part de complir amb caràcter general les limitacions derivades de les disposicions de protecció patrimonial, hauran de respectar les característiques paisatgístiques d'aquest entorn i les traces existents de camins, passos, esplanades, fonts, vegetació,..., que estructurin l'espai al voltant de l'edifici o element.

Article 2.15 Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

1. Les edificacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable poden mantenir-se i ampliar-se si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen la legislació urbanística i el Pla.
2. Les edificacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es podran mantenir, però només es podran autoritzar ampliacions en sòl de protecció territorial o de protecció preventiva en els termes previstos per la Llei d'urbanisme i pel seu reglament (Decret 305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En aquest cas, les ampliacions possibles no poden superar el percentatge previst pel planejament urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, caldrà que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.

3. Els municipis han de vetllar que les edificacions o els usos existents implantats il·legalment, pels quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No s'admetran ampliacions d'aquestes edificacions ni intensificació o substitució de les activitats.
4. Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques han d'adoptar mesures per al desmuntatge o enderroc de les construccions no catalogades destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan aquestes cessin definitivament. S'entén que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.
5. No són objecte d'aquest article aquelles edificacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari - masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins ... - cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.

Article 2.16 Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició.

1. Les actuacions en els trams fluvials i riberencs al seu pas per àrees urbanes i urbanitzables que formen part d'un mateix curs d'aigua, la resta del qual, aigües amunt i aigües avall, està classificat pel Pla de protecció especial en una longitud territorialment significativa, s'han d'adreçar al manteniment o, en el seu cas, la restauració de la vegetació riberenca per tal d'incrementar, en la mesura del possible, la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberencs formin part d'algun parc o zona verda urbans, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre sòls de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu s'ha d'evitar les construccions no necessàries i s'ha de basar en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els sòls de protecció especial contigus, i el mobiliari urbà ha de ser-hi absent o ha de quedar reduït al mínim imprescindible.
2. En cas d'un nucli o àrea urbana amb un curs fluvial perifèric, les extensions urbanes han d'evitar preferiblement passar a l'altre costat d'aquest, llevat que fos l'única opció o que des dels punts de vista de l'estructuració urbana i la integració territorial tingués avantatges clares respecte altres opcions. En tot cas, l'espai fluvial i riberenc ha de ser tractat com un element bàsic de l'ordenació urbanística.
3. Quan sigui adient pel tipus d'espais i pel caràcter de la franja perimetral del sòl urbà, el tractament i els usos admesos a les zones verdes perifèriques i els parcs periurbans han de ser els adequats per tal que aquestes àrees de sòl puguin jugar un paper d'espais de transició entre l'àrea urbana i el medi rural i que actuïn com amortidors dels possibles impactes de la primera envers el segon.

Article 2.17 Establiment de regulacions específiques

Mitjançant plans directors o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es poden establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla pels diversos tipus d'espais oberts i amb les Directrius per a la gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000 (Acord de Govern GOV/112/2006), així com altres instruments de planificació i gestió d'espais naturals protegits).

Article 2.18 Activitats extractives

1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.
2. Es poden autoritzar noves activitats extractives i ampliacions de les ja autoritzades en sòl de protecció especial sempre que no afectin de forma clara i definitiva els valors que han motivat la protecció especial. Aquestes autoritzacions es regeixen per la normativa vigent relativa a activitats extractives en espais naturals protegits i han de tenir en compte les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions. En qualsevol cas, en la restauració d'aquests espais s'ha de tenir cura de restablir els valors que, en cada cas, han motivat la protecció especial
3. En la resta de sòl, les noves activitats extractives i les ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte, a més de la normativa sectorial que els és d'aplicació, les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures.
4. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en els títols II, VI i disposicions transitòries d'aquestes normes seran específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents
5. Amb l'objectiu de racionalitzar al màxim des dels punts de vista ambiental, econòmic i social l'atorgament de noves autoritzacions d'activitats extractives, s'ha de portar a terme estudis en l'àmbit de Catalunya sobre previsions de la demanda i sobre la localització i condicions d'explotació dels possibles jaciments; de manera especial s'han de tenir en compte els acords i els estudis promoguts pel Grup Interdepartamental d'Àrids de Catalunya constituït el 7 de juliol de 2004, o per altres dispositius amb la mateixa finalitat que es creessin en el futur.

Article 2.19 Abocadors, plantes de gestió de residus i estacions depuradores d'aigües residuals

El Pla no afecta els abocadors i les plantes de tractament de residus i les estacions depuradores d'aigües residuals que van ser autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent. En tot allò que els és d'aplicació, regeix el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 2.18.

Article 2.20 Recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts

Com a instruments de planificació i de gestió que poden complementar positivament les directrius d'ordenació territorial que es proposen, el Pla territorial recomana:

- a) Un programa d'espais agraris tallafoc i definició d'una xarxa de corredors d'extinció d'incendis.
- b) Un pla general de política forestal.
- c) Un programa de racionalització i minimització de l'impacte paisatgístic de les infraestructures de transport i transformació d'energia elèctrica
- d) Una delimitació precisa del domini públic hidràulic i de les zones inundables.
- e) Una normativa específica i un pla de camins que clarifiqui la titularitat i la gestió dels diferents tipus de camins, incloent-hi la delimitació de les carrerades.
- f) Un pla d'ubicació de les antenes de telecomunicacions

Article 2.21 Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística.

El sòl que es reintegri al sistema d'espais oberts com a resultat de la desclassificació urbanística com a sòl urbanitzable realitzada mitjançant modificació o revisió del planejament municipal, ha d'esdevenir sòl de protecció especial – d'interès natural o agrícola -, de protecció territorial o de protecció preventiva en funció de la categoria que tingui l'àrea de sòl en què estigui integrat físicament o amb la que mantingui una clara continuïtat morfològica.

En els casos dubtosos per trobar-se en relació similar amb peces de sòl de distinta categoria, el sòl s'ha d'adscriure al tipus que s'assenyali en l'instrument a través del que s'ha produït el canvi de classificació, i si aquest no ho fa, ha de quedar inclòs en el tipus que comporti la major protecció dels que tinguin els sòls del seu entorn immediat.

Article 2.22 Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial.

1. El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), xarxa Natura 2000 i en altres

instruments sectorials de protecció de la natura amb les delimitacions globals adoptades per aquests.

2. Sense perjudici de la regulació de protecció derivada d'aquest Pla o del planejament que el desenvolupi, és d'aplicació a cada espai la legislació o regulació específica per raó dels seus valors naturals, així com el planejament que les desenvolupi. La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, constitueix el marc jurídic bàsic per a la protecció de la natura a Catalunya.
3. En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès natural, o mitjançant altres plans de protecció derivats de l'aplicació de la regulació sectorial, la normativa d'aquests plans especials preval en cas que sigui més restrictiva sobre la que amb caràcter general estableix el pla territorial per al sòl de protecció especial. Tanmateix, en tot cas són d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.

Article 2.23 Àmbit del Pla especial Guillerics-Savassona

Les àrees de sòl que en el procés de tramitació del Pla han estat incloses en la categoria de protecció especial per formar part de l'àmbit del Pla especial Guillerics-Savassona estan subjectes a les modificacions que pogués tenir aquest àmbit.

TÍTOL III. Sistema d'assentaments

Article 3.1 Objecte

1. Mitjançant el reconeixement dels assentaments existents, la proposta d'estratègies d'extensió, reforma o consolidació i la definició d'una estructura nodal de referència, el Pla estableix les pautes per a una evolució urbanística que respongui als criteris del Programa de planejament territorial enunciats a l'article 1.4 i que sigui coherent amb les aptituds i condicions de cada lloc del territori.
2. D'acord amb les estratègies de desenvolupament que estableix el Pla i amb les característiques físiques, socials i econòmiques de cada nucli i àrea urbana, el planejament urbanístic ha de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i d'edificació.
3. El plànol *O2 Model territorial* expressa l'estructura nodal que el Pla proposa, en la qual es reconeix el paper que poden jugar les diverses àrees i nuclis en la vertebració urbana del territori, el qual no sempre va associat a l'estratègia assignada, ja que aquesta depèn també de la disponibilitat de sòl apte per a l'extensió. L'estructura nodal proposada no té efectes normatius directes en matèria de planejament sectorial, per bé que, juntament amb l'assignació

d'estratègies de desenvolupament, proporciona una pauta indicativa per a la distribució dels equipaments d'interès supramunicipal en compliment del que assenyala l'apartat 1 a) de l'article 13 de la Llei de política territorial de 1983.

Article 3.2 Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'assentaments té les finalitats següents:

- a) Potenciar les polaritats urbanes que han de vertebrar el territori de Catalunya.
- b) Assolir masses crítiques de població i llocs de treball que facilitin la disminució de les necessitats de mobilitat i la dotació de transport públic i equipaments al servei del conjunt del territori. .
- c) Facilitar la integració dels creixements urbans i de la població immigrada.
- d) Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades i combatre els riscos de la segregació urbana.
- e) Evitar i corregir la dispersió d'usos i edificacions en el territori.
- f) Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud.
- g) Fomentar la mixticitat d'usos dels teixits urbans.
- h) Racionalitzar la implantació d'àrees especialitzades aïllades.
- i) Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.
- j) Potenciar l'ús eficient de les àrees urbanes per a disminuir les necessitats d'extensió.
- k) Proporcionar pautes per a una distribució espacial funcionalment adequada dels equipaments d'interès plurimunicipal.
- l) Evitar els possibles efectes negatius dels desenvolupaments urbans sobre el paisatge.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions més específiques, la presa de decisions en el planejament urbanístic.

Article 3.3 Tipus de teixits urbans

1. En els plànols del Pla es distingeixen, d'una banda, amb la denominació de *nuclis històrics i les seves extensions*, els assentaments de naturalesa complexa que inclouen usos i teixits diversos i que s'han format a partir d'un nucli originari per les seves extensions per continuïtat al llarg del temps i, d'altra banda, amb la denominació d'àrees especialitzades, les que són resultat d'iniciatives per al desenvolupament d'usos específics: residencials, industrials, terciaris, equipaments, sovint en localitzacions separades de l'àrea urbana principal.
2. El Pla considera que el conjunt dels *nuclis històrics i les seves extensions* configura el sistema d'assentaments bàsics del territori que ha de donar suport al desenvolupament urbanístic. Les àrees especialitzades constitueixen una situació de fet que el Pla té per objectiu racionalitzar per tal de millorar la funcionalitat del territori.

3. Els diferents usos que es recullen en els plànols d'ordenació per a les àrees especialitzades són merament descriptius de la realitat física o del planejament urbanístic vigent.
4. Els usos i delimitacions que s'assenyalen en els Plànols d'ordenació tenen valor descriptiu per a les diverses àrees especialitzades i la seva regulació es remet al que estableix el planejament urbanístic vigent.

Amb el nom d'*espais lliures interns* es recullen en els plànols els àmbits no edificables de certa significació, assimilables a espais oberts, inclosos dins de peces de sòl urbà per tal de descriure més ajustadament la realitat física de l'assentament.

També es recullen com àrees especialitzades alguns equipaments o instal·lacions en sòl no urbanitzable d'importància o rellevància territorial.

Article 3.4 Assentaments, planejament urbanístic i estratègies de desenvolupament

1. Els àmbits dels *nuclis històrics i les seves extensions* i de les àrees especialitzades assenyalats en els plànols comprenen el sòl urbà i urbanitzable previstos en el planejament urbanístic vigent, d'acord amb la informació disponible en el moment de la redacció del Pla. En cas de dubte o contradicció, preval l'àmbit que realment tinguin el sòl urbà i l'urbanitzable en els instruments urbanístics que estiguin aprovats definitivament en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial.
2. La definició de les estratègies de desenvolupament que es proposa es fa per referència a la situació física real del nucli o àrea urbana en el moment de l'aprovació definitiva del Pla territorial. No es té en compte a aquests efectes el sòl classificat pel planejament urbanístic. .
3. D'acord amb el que disposa l'article 1.16, el Pla no afecta les expectatives del planejament vigent pel que fa al sòl urbà i urbanitzable llevat dels casos en què s'assenyali de manera expressa l'objectiu de desclassificació total o parcial com a sòl urbanitzable de determinades peces de sòl. Tanmateix, les estratègies que s'estableixen per a cada àrea han de ser tingudes en compte com a referències vinculants en les revisions dels plans urbanístics, en les modificacions que afecten les superfícies de sòl urbà o urbanitzable i en l'avaluació de l'oportunitat de desenvolupar sectors de sòl urbanitzable no delimitat.
4. D'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 2.4, les extensions urbanes que proposi el planejament urbanístic municipal en el marc de l'estratègia de desenvolupament assignada pel Pla podran ocupar sòl de protecció especial o territorial amb les condicions que assenyala l'article esmentat. Aquesta possibilitat no és d'aplicació en el cas d'estratègia de creixement potenciat o estratègic.

Article 3.5 Tipus d'estratègies de desenvolupament

1. Els plànols d'ordenació assenyalen les estratègies de desenvolupament que es proposen per a cada un dels *nuclis històrics i les seves extensions* en funció de l'entitat, les característiques, l'accessibilitat i la disponibilitat de sòl físicament apte per a un creixement en extensió. Són les següents:
 - Creixement potenciat o estratègic
 - Creixement moderat
 - Creixement mitjà- Canvis d'ús i reforma interior- Millora urbana i compleció
 - Manteniment del caràcter ruralQuan, en funció dels objectius d'ordenació territorial, és proposa que es produeixi creixement per extensió, el Pla estableix l'estratègia de creixement potenciat. Quan el creixement es considera adequat en una certa mesura, el pla estableix l'estratègia de creixement mitjà i creixement moderat. Quan es considera que no es donen circumstàncies adequades per a un creixement significatiu en extensió, s'estableixen, en funció dels objectius d'ordenació territorial, les estratègies de canvis d'ús i reforma interior, i de millora urbana i compleció.
2. Els plànols d'ordenació recullen les àrees especialitzades existents d'acord amb el planejament urbanístic vigent i, si bé reconeix la possibilitat de desenvolupament d'acord amb aquest planejament municipal, el Pla estableix com a objectiu general la seva minimització o l'augment de la seva integració urbana quan són contigus amb un nucli històric. Tanmateix, en algunes àrees especialitzades el Pla expressa la necessitat de reorientar el seu desenvolupament per ta que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:
 - Extensió
 - Reducció o extinció
 - Dotació i equipament
 - Específiques
3. A banda de les estratègies de desenvolupament esmentades i que s'assenyalen en els plànols d'ordenació, el Pla estableix, mitjançant la seva normativa, directrius generals per al planejament urbanístic amb l'objectiu de vetllar per una correcta extensió urbana, garantir la gradualitat dels creixements i ordenar l'extensió de les àrees especialitzades i la creació d'espais per a l'activitat econòmica.

Article 3.6 Creixement potenciat o estratègic

1. El Pla proposa aquesta estratègia de desenvolupament en aquelles àrees que haurien d'augmentar de manera equilibrada la seva capacitat de creixement de població i activitat. L'objectiu de l'estratègia de creixement potenciat és adreçar la major part del creixement urbà a les àrees en millors condicions per reforçar l'estructura de ciutats que vertebrava el territori de Catalunya i, d'aquesta manera,

facilitar l'accessibilitat als serveis, reduir les necessitats de mobilitat i de noves infraestructures i evitar la dispersió de la població i l'activitat. El Pla assigna l'estratègia de creixement potenciat a àrees urbanes amb bones condicions de connectivitat i disponibilitat de sòl apte per a l'extensió en les quals es valora la presència rellevant d'alguna de les següents circumstàncies:

- a. Àrees urbanes que són ja polaritats territorials significatives per la seva trajectòria històrica, l'estructura social i econòmica, el dinamisme empresarial i cultural i la presència d'equipaments i institucions d'abast supramunicipals.
 - b. Àrees urbanes conurbades o molt pròximes a les anteriors amb les quals constitueixen o poden arribar a constituir una realitat urbana supramunicipal amb un elevat grau d'integració.
 - c. Àrees o nuclis de dimensió diversa que pel seu valor de posició en el territori, haurien de reforçar o assolir una funció nodal amb relació a les àrees i nuclis del seu entorn.
2. D'acord amb aquesta estratègia, i en funció de les previsions de creació d'habitatges i llocs de treball que el Pla considera per als diversos àmbits, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents han de fer majors previsions de sòl de desenvolupament urbanístic que les que resultarien de considerar només les seves necessitats internes. En la formulació, tramitació i aprovació de les revisions dels plans d'ordenació urbanística municipal, els òrgans competents han de tenir present aquesta exigència per tal de vetllar que, en el seu conjunt, les àrees amb creixement a potenciar ofereixin sòl en quantitat suficient per a satisfer les necessitats que, d'acord amb els objectius del Pla, es preveuen en cada àmbit.
 3. Els plans directors urbanístics han d'establir referències quantitatives específiques per a la determinació de les previsions de sòl d'extensió i reforma en la revisió dels plans d'ordenació urbanística municipal.
 4. En absència de plans directors, la Comissió Territorial d'Urbanisme ha d'establir en cada cas els mínims de sòl per a l'extensió urbana que s'ha de classificar en la revisió del planejament urbanístic municipal, com també aquells màxims que no s'han de sobrepassar per criteris de coherència espacial dels assentaments atès que l'estratègia de creixement potenciat ha d'ésser interpretada d'acord amb les dimensions del nucli o àrea urbana a què s'aplica.
 5. Mentre no existeixi Pla director urbanístic, o altra fórmula de coordinació espacial del desenvolupament urbà supramunicipal, en aquells nuclis que tinguin assignada l'estratègia de creixement potenciat pel fet de formar part d'un sistema urbà entorn una àrea urbana més gran, la revisió del planejament urbanístic municipal ha d'observar les limitacions establertes per a l'estratègia de creixement moderat.

Article 3.7 Creixement moderat i mitjà

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis o àrees de mitjana o petita dimensió urbana que per les seves condicions de sòl i de connectivitat poden tenir un creixement proporcionat a la seva realitat física com a àrees urbanes. En àmbits on no hi hagi àrees urbanes de major importància, algunes a les quals s'assigna l'estratègia de creixement moderat poden assolir, en funció del seu valor de posició, una funció nodal amb relació al seu entorn pròxim.
2. L'extensió urbana màxima que el Pla d'ordenació urbanística municipal pot proposar és orientativament la que resulti de l'aplicació de les següents expressions alfanumèriques:

Moderat $E = 30 \cdot A \cdot f / 100$

Mitjà $E = 60 \cdot A / 100$

E: superfície de l'extensió urbana admissible

A: superfície de càlcul de l'àrea urbana existent

f: factor de correcció per a nuclis de petita dimensió

3. La superfície de l'àrea urbana existent a considerar en el càlcul (A) s'ha de determinar de la manera següent: s'ha de comptabilitzar tots els sòls consolidats o urbanitzats en la data d'aprovació definitiva del pla territorial, corresponents a trames urbanes d'ús dominant residencial o mixt amb una presència significativa d'habitatge, incloent-hi tota la superfície viària, de zones verdes i d'equipaments integrats o associats a aquestes trames, que formen part dels àmbits dels *nuclis històrics i les seves extensions* assenyalats en els plànols d'ordenació. En cas que les trames considerades estiguin en contigüitat amb altres trames consolidades o urbanitzades destinades a activitat econòmica, que no han estat comptabilitzades per no contenir habitatge o per tractar-se d'àrees especialitzades, una proporció d'aquestes es considera que forma també part de l'àrea urbana existent a efectes de càlcul, amb els següents límits:
 - a) No ha d'incrementar en més del 60% l'àrea urbana de caràcter residencial i mixt delimitada a efectes de càlcul.
 - b) Es comptabilitza només el sòl d'activitat econòmica consolidat o urbanitzat que està situat dins d'una franja al voltant d'aquesta mateixa àrea urbana, d'una amplada igual a la meitat del màxim diàmetre d'aquesta.
4. En el càlcul per proporcionalitat de l'extensió admissible en l'estratègia de creixement moderat, s'ha d'aplicar a les superfícies de càlcul iguals o inferiors a 50 Ha. un factor de correcció que s'obtindrà de l'aplicació de l'expressió alfanumèrica següent.

$$f = (18 + A - 0,005 \cdot A^2) / (A + 5)$$

A: superfície de càlcul en ha

El factor f tindrà el valor 1 per a superfícies de càlcul iguals o superiors a 51 ha i el valor 2,43 per a superfícies de càlcul iguals o inferiors a 4 ha.

5. Quan el municipi no tingui cap àrea diferenciada destinada a activitat industrial, ja sigui formant part de l'àrea urbana principal o separada d'aquesta, o quan l'àrea industrial existeixi, però hagi exhaurit o estigui en vies d'exhaurir la disponibilitat de sòl per acollir noves edificacions, es pot augmentar la superfície de sòl d'extensió resultant de l'aplicació de les condicions establertes pels apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, en un 25% de la seva superfície amb destí a àrea específica d'activitat industrial. La superfície de sòl pendent d'ocupar en un àrea industrial existent disminueix la superfície resultant de l'aplicació del percentatge assenyalat. La nova àrea per a activitat industrial s'ha de situar en continuïtat amb la resta de teixits d'extensió, tanmateix per raons topogràfiques, paisatgístiques o d'ordenació, pot disposar-se separada, però ben articulada, amb la resta de teixits mitjançant algun espai urbà o periurbà o algun element d'infraestructura o com a extensió d'un àrea especialitzada existent que el Pla no hagi assenyalat específicament com no extensible.
6. La superfície d'extensió urbana que determinarà el Pla d'ordenació urbanística municipal comprèn els sectors de sòl urbanitzable i el sòl urbà no consolidat que estigui en disposició d'ésser desenvolupat per no contenir edificacions i usos de difícil desplaçament.
7. El sòl urbà no consolidat que estigui ocupat per teixits urbans o instal·lacions que hagin de ser objecte d'un procés de remodelació, la complexitat del qual permet preveure que no es desenvoluparà dins dels primers 8 anys de vigència del Pla, no s'ha de tenir en compte en el càlcul. En tot cas, el Pla d'ordenació urbanística municipal ha de justificar aquesta previsió.
8. L'extensió que resulta de l'aplicació dels apartats anteriors comprèn els teixits urbans de base residencial i aquells destinats a l'activitat econòmica industrial o terciària que s'integren en la trama general de l'àrea urbana. L'extensió representa el màxim orientatiu que el Pla considera adequat per al termini 2006-2026, sense perjudici del que assenjala l'article 3.14. En cas que s'hagués d'excedir aquest màxim, encara que sigui en poca quantitat, s'ha de justificar expressament per la racionalitat de l'ordenació, la coherència amb els objectius del Pla o altres motius d'interès públic.
9. El planejament urbanístic ha de definir els àmbits de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable constituents del creixement i ha de fer explícita la comprovació que no excedeixen del límit establert en aquest article. Tanmateix, i amb la finalitat que les limitacions del creixement convencional no afectin negativament la solució de necessitats o oportunitats de millora de l'àrea urbana, s'admet com a justificació per a sobrepassar si és necessari el límit d'extensió establert la provisió de sòl per als següents usos, d'acord amb les especificacions que s'assenyalen en aquest apartat:
 - a. Habitatges de protecció pública en proporció superior al mínim establert per la legislació.
 - b) Establiments hotelers.
 - c) Equipaments públics supramunicipals.

- d) Equipaments privats qualificadors del nucli i àrea urbana (culturals, turístics, científics, sanitaris, educatius...).
- e) Propostes de compactació de sòl urbanitzable classificat en el planejament vigent, d'acord amb el que assenyala l'article 3.12, apartat 2.

L'increment d'habitatges de protecció pública té com a limitació que el total d'habitatges de protecció pública –existents més previstos- no ha d'excedir del 40% del total d'habitatges del municipi – existents més previstos -.

Els equipaments i establiments hotelers que hagin de justificar una major extensió han d'estar en parcel·la única, no segregable i d'ús exclouent.

Els terrenys destinats a habitatges de protecció pública, equipaments públics o privats i hotels, que per raó d'aquests usos excedeixin de l'extensió obtinguda per aplicació del que estableixen els apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest article, no poden variar el seu destí urbanístic sense una prèvia modificació, en aquest sentit, del Pla territorial.

Els motius de justificació de majors extensions assenyalats són vàlids també en les modificacions dels POUM.

Article 3.8 Canvis d'ús i reforma

1. Les actuacions pròpies de l'estratègia de canvis d'ús i reforma són, en diversa mesura, adequades també per a totes les àrees urbanes per a les quals el Pla assenyala estratègies de creixement en extensió, d'acord amb el principi que abans de l'extensió urbana cal optimitzar l'ús de l'àrea urbana existent.
2. El Pla estableix específicament aquesta estratègia en aquelles àrees que han exhaurit o estan en vies d'exhaurir les disponibilitats de sòl adequat per a l'extensió de la urbanització, però que, per les seves significació i localització, poden millorar el seu paper com a àrees urbanes en l'estructura territorial, atès que es troben en alguna de les següents circumstàncies:
 - a) Tenen una desproporció significativa entre habitatges i llocs de treball.
 - b) Són àrees amb potencial de transformació interna per obsolescència de teixits urbans o industrials i d'instal·lacions o infraestructures.
 - c) Tenen un dèficit d'equipaments i altres serveis urbans previsible, sovint vinculat a l'existència d'una proporció elevada de segona residència susceptible d'anar convertint-se en habitatges principals.L'objectiu d'aquesta estratègia és fomentar la mixticitat d'usos de les àrees urbanes que afavoreixi el reequilibri residència-treball. Aquesta estratègia ha de permetre, per altra banda, el manteniment i reforçament del seu paper com a polaritat urbana que han assolit algunes àrees que avui ja no tenen possibilitats raonables d'expandir-se.
3. D'acord amb aquesta estratègia els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents han de centrar les seves propostes en els canvis d'ús i les reformes urbanes necessàries per a assolir els objectius assenyalats. Les possibilitats de densificació raonable i de generar plusvàlues per canvis d'ús han

d'ésser considerades pels plans d'ordenació urbanística com a eines de gestió encaminades a la millora d'aquestes àrees urbanes.

4. L'estratègia de canvis d'ús i reforma interior es considera compatible amb algunes extensions urbanes amb l'objectiu d'assolir una configuració i uns límits més adequats de l'espai urbà, que poden comportar en el planejament urbanístic la previsió del sòl urbanitzable que fos necessari per a aquesta finalitat.
5. Amb l'assignació de l'estratègia de Canvis d'ús i reforma a una àrea urbana en la qual el planejament vigent té previsions no desenvolupades de sòl urbanitzable, el Pla assenyala la conveniència que aquestes opcions de creixement s'orientin en el sentit de fomentar la complexitat d'usos i el reequilibri de l'àrea pel fet que, ateses les disponibilitats de sòl, es poden considerar les darreres opcions d'extensió de l'àrea. En tot cas, amb relació a la possible revisió o modificació substancial del planejament municipal, regeixen per a aquestes àrees les limitacions que el Pla estableix per a l'estratègia de creixement moderat.

Article 3.9 Millora urbana i compleció

1. El Pla estableix aquesta estratègia en aquells nuclis que per la seva petita dimensió no tenen capacitat per a estructurar extensions urbanes o que no disposen de sòl físicament apte per a la urbanització o que tenen un baix nivell d'accessibilitat. L'objectiu d'aquesta estratègia és la recuperació i millora d'aquests nuclis com a patrimoni urbanístic, mitjançant el foment de la residència associada a les activitats rurals, a les activitats professionals desconcentrades, i a la segona residència de reutilització, i també als serveis turístics de qualitat i petita escala.
2. D'acord amb aquesta estratègia, els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents s'han de centrar en el manteniment, la reconstrucció i millora de les trames urbanes existents amb especial atenció al manteniment de la tipologia arquitectònica dominant en el lloc. Tanmateix els plans d'ordenació urbanística municipal poden determinar, mitjançant la delimitació i l'ordenació precisa del sòl urbà d'aquestes àrees, extensions encaminades a la compleció de l'assentament, la regularització de la franja perimetral o, en el seu cas, a ubicar correctament un nou element d'activitat econòmica o equipament. Els petits creixements són suficients per a atendre les necessitats internes del nucli, llevat del cas que no fos possible per les condicions físiques de l'entorn (forts pendents, talls orogràfics, riscos o incompatibilitat per protecció paisatgística aprovada).
3. Les extensions dels nuclis que es proposin en els POUM només es poden classificar com a sòl urbà i han de tenir una ordenació precisa de l'edificació definida en el mateix pla. Aquestes ordenacions poden ser constitutives de polígons d'actuació quan calgui algun procés de reparcel·lació per a la cessió del carrer o algun element públic. L'ordenació precisa que estableixi el POUM té com a criteri prevalent la integració morfològica i paisatgística en el nucli existent. Tanmateix aquesta ordenació pot modificar-se mitjançant un Pla de millora

urbana si esdevingués convenient sense disminuir el grau d'integració morfològica i paisatgística de l'ordenació anterior.

4. Els objectius i línies d'acció de l'estratègia de millora i compleció aquí assenyalats s'han de considerar adequats també per a qualsevol nucli de petita grandària encara que s'hi hagin establert estratègies que possibiliten una major extensió de l'àrea urbana.
5. L'assenyalament d'aquesta estratègia en nuclis que formin part del sòl no urbanitzable en municipis amb planejament d'ordenació urbanística municipal, o que no tinguin establert el seu règim de sòl per estar en municipis sense planejament, no implica la seva necessària classificació com a sòl urbà en la revisió o formulació del pla municipal. El POUM pot mantenir el règim de sòl no urbanitzable si es considera l'adequat per a la consecució dels objectius urbanístics que pretengui, dins dels límits establerts per aquest article.

Article 3.10 Estratègia de manteniment del caràcter rural

1. Mitjançant l'establiment d'aquesta estratègia, el Pla regula dos tipus d'entitats existents:
 - a) les formades per agrupacions d'edificacions rurals que mantenen una clara separació entre elles, on estableix que cal que es mantingui la configuració dispersa de l'assentament i s'eviti una compactació contradictòria amb el seu caràcter estrictament rural,
 - b) les que presenten una estructura compacta, de petita magnitud, resultat de l'adaptació morfològica a una singularitat del territori, on estableix que es mantingui aquesta configuració.
2. Els plans d'ordenació urbanística municipal han d'incloure aquests assentaments en el sòl no urbanitzable i han d'establir les normes adequades per al manteniment del seu caràcter. Tanmateix no s'exclou, quan estigui justificat per algun objectiu d'interès públic, que alguna d'aquestes àrees es pugui incloure en una delimitació de sòl urbà amb una ordenació que asseguri el manteniment del seu caràcter.

Article 3.11 Previsions de desenvolupament i terminis

1. Les previsions de creixement de les àrees urbanes –sòl urbanitzable i sòl urbà no consolidat- que els plans d'ordenació urbanística facin com a resultat de l'aplicació de les disposicions del Pla, s'ha de determinar a partir de la situació física aproximada de cada àrea o nucli urbà en la data d'aprovació del Pla i s'entendrà que corresponen al període temporal fins l'any 2026.
2. En cas que es prevegi l'exhauriment pròxim del sòl urbanitzable i del no consolidat, perquè es trobin construïts o en procés de construcció els solars corresponents al 75% de l'edificabilitat d'aquestes àrees de sòl, l'ajuntament pot

sol·licitar una nova revisió del pla d'ordenació urbanística municipal. La revisió es pot autoritzar amb les condicions que siguin oportunes en funció dels criteris de planejament territorial i de les dades que proporcionin el procés de seguiment del Pla a què es refereix l'article 1.12.

Article 3.12 Estratègies per a les àrees especialitzades

1. Són objectius del Pla la minimització de les àrees especialitzades aïllades d'ús residencial, l'augment de la integració urbana d'aquelles que estan en contigüitat amb *nuclis històrics i les seves extensions* i en tot cas la racionalització de les ubicacions d'aquelles àrees especialitzades que per causa del seu ús hagin d'estar aïllades. Són per tant propostes coherents amb els objectius del pla territorial aquelles que les revisions dels POUM facin en el sentit de disminuir el sòl qualificat per al desenvolupament d'àrees especialitzades aïllades i aquelles altres encaminades a aconseguir una major integració de les àrees especialitzades que són contigües als *nuclis històrics i les seves extensions*.
2. Quan sigui necessari per a facilitar la supressió de qualificacions urbanístiques existents que possibiliten el desenvolupament de noves àrees especialitzades en localitzacions contradictòries amb els objectius del Pla, les revisions del POUM poden proposar, en substitució, increments de sòl urbanitzable dels *nuclis històrics i les seves extensions* que continguin similar nombre d'habitatges o superfície d'activitat econòmica, sempre que es respectin les condicions que assenyala l'article 3.15 .

La supressió d'àrees qualificades que per causa de la seva localització, topografia, falta d'accessibilitat o dificultat de dotació de serveis siguin d'improbable urbanització no pot motivar la creació d'extensions de substitució en els termes establerts en aquest apartat.

3. El Pla recull la realitat de la implantació, o la possibilitat de desenvolupament d'acord amb el planejament urbanístic vigent, de les àrees especialitzades existents en el territori i que s'assenyalen en els plànols. A totes aquestes àrees és d'aplicació el que, amb caràcter general, disposen aquest article i l'article 3.14.
4. En algunes àrees especialitzades el Pla expressa la conveniència de reorientar el seu desenvolupament per tal que sigui més coherent amb els objectius d'ordenació territorial, mitjançant l'assenyalament d'alguna de les estratègies següents:

Extensió: S'assenyala en aquelles àrees en què, per la seva localització condicions de l'entorn, un augment de la seva dimensió es considera una alternativa preferible a la de noves implantacions menors separades, per l'efecte polaritzador i pels avantatges en la racionalització de la mobilitat i en la dotació de serveis que es poden derivar d'aquesta opció.

Reducció o extinció: S'assenyala en aquelles àrees previstes pel planejament urbanístic, i inclús existents, que comporten una extrema contradicció amb els criteris de planejament territorial, en les quals ja sigui pel seu escàs grau de

consolidació o per la gran afectació dels valors territorials que comporten, els considera socialment rendible abordar al seva reducció o extinció.

Dotació/equipament: S'assenyala en aquelles àrees amb expressa necessitat d'equipament la satisfacció de la qual pot ser motiu d'ocupació addicional de sòl confrontant amb aquest destí. Les actuacions d'equipament són possibles també encara que no s'hagin assenyalat, d'acord amb el que estableix l'article 3.14.

Específiques: S'assenyalen en aquelles àrees on concorren característiques i circumstàncies específiques. El contingut i abast de l'estratègia en cada cas es defineix en aquestes normes.

5. El desenvolupament de les estratègies requereix la seva concreció mitjançant els instruments de planejament urbanístic adequats en cada cas.
6. El Pla admet la creació de noves àrees especialitzades d'activitats econòmiques, ja sigui perquè l'ús i característiques d'aquestes àrees no permeten integrar-les en els creixements dels *nuclis històrics i les seves extensions* formats per teixits complexos o perquè convé que constitueixin un nou punt de referència territorial. La definició d'aquestes àrees quan no l'hagi fet el Pla en termes quantitativs i d'adscripció a un àmbit territorial, pot fer-se directament mitjançant el procediment establert per l'article 1.14 o en plans directors urbanístics que desenvolupin el pla territorial. La localització i delimitació precisa de l'àrea s'ha de fer mitjançant els instruments urbanístics adients en cada cas. Quan es tracti de noves àrees d'activitat econòmica d'interès plurimunicipal, l'assenyalament de la nova àrea especialitzada comporta l'establiment de l'àmbit de gestió supramunicipal i que l'actuació es concreti d'acord amb el que assenyala l'article 5.3.

Article 3.13 Determinacions específiques en estratègies per a àrees especialitzades

A l'àmbit del Pla territorial s'estableixen de forma específica les següents estratègies:

- Per a l'àrea de Canet de Fals, al municipi de Fonollosa, al Bages, l'estratègia d'*equipament* amb l'objectiu de facilitar la implantació de dotacions i serveis.
- Per a les àrees de Casanova del Raurell, Creu de la Ventallada, la Garriga i la Fucimanya, al municipi de Tavèrnoles, i de Vilalleons, al municipi de Sant Julià de Vilatorrada, a Osona i Urbisol al municipi d'Avinyó al Bages, l'estratègia de *reducció o extinció* amb l'objectiu de reduir al màxim els efectes negatius d'unes antigues classificacions urbanístiques que, si es desenvolupessin, afectarien de manera especialment greu els valors ambientals del territori dins el qual es troben immerses
- Per a l'àrea de la Panadella, al municipi de Montmaneu, a l'Anoia, l'estratègia de transformació de l'estructura urbana, amb l'objectiu de permetre el millor aprofitament dels avantatges de la seva posició territorial, des del punt de vista de

l'interès públic, com és el facilitar el desenvolupament d'una àrea de serveis de l'autovia A2.

- Per a l'àrea de Mont-rodon, al municipi de Taradell, a Osona, una estratègia de compleció de la seva estructura urbana amb l'objectiu de permetre el millor aprofitament dels avantatges de la seva localització territorial des del punt de vista de l'interès públic, com és la possibilitat de recuperar el servei ferroviari per al municipi de Taradell. La proposta que es desenvolupi ha de tenir l'abast que va ser presentat per l'Ajuntament en la fase d'Avantprojecte del Pla.
- Per a l'àrea especialitzada d'activitat econòmica Goules, al municipi de Tona, l'estratègia *específica* per tal de permetre, exclusivament, l'ampliació anomenada Goules 3 -Industrial El Savell-, prevista al POUM.

Article 3.14 Extensions de les àrees especialitzades

En els casos que s'assenyalen en aquest article, les àrees especialitzades poden ésser objecte d'extensió mitjançant l'ocupació del sòl confrontant que es determini en la revisió, o modificació, del planejament d'ordenació urbanística municipal:

- a) Quan el Pla preveu específicament la possibilitat d'extensió de l'àrea especialitzada.
- b) Quan una nova àrea d'activitat econòmica de gestió plurimunicipal prevista i no localitzada pel Pla se situï en continuïtat en una àrea especialitzada assenyalada pel Pla.
- c) En la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal es pot localitzar part de les àrees d'extensió, quantificades en el marc de l'estratègia proposada a l'àrea urbana, com extensions de les àrees especialitzades que hi siguin contigües.
- d) Per a ampliació de les instal·lacions o l'espai que sigui necessària per a la continuïtat d'una activitat econòmica espacialment unitària d'especial interès per al municipi i es donin les circumstàncies següents:
 - No és possible realitzar l'ampliació dins de l'àrea especialitzada delimitada en el Pla.
 - Es tracta d'activitats intensives de gran projecció territorial i de difícil trasllat o, en àrees amb poca activitat econòmica, es tracta d'una activitat d'especial importància pels seus llocs de treball o per la generació de riquesa a nivell comarcal o local.
- e) Per a la ubicació d'equipaments i serveis de titularitat pública, compatibles amb els usos de l'àrea especialitzada.
- f) En àrees residencials amb un elevat grau de consolidació i amb una proporció significativa d'habitatge principal, quan es tracti de millorar l'ordenació, la integració

en el territori, l'equipament o l'accessibilitat sempre que no comporti un augment de la superfície de l'espai parcel·lat per a habitatge o altres usos privats

L'ordenació i justificació de l'extensió de l'àrea especialitzada que es proposi d'acord amb l'assenyalat en els casos d), i e) es farà en la revisió o modificació del pla d'ordenació municipal, que ha d'incloure, a més, l'estudi d'impacte i integració paisatgística de la proposta d'extensió a què fa referència l'article 6.4 d'aquestes normes.

Les extensions han d'ocupar sòl de protecció preventiva. En cas que hagin d'ocupar sòl de protecció territorial, cal que es tramitin pel procediment que estableix l'article 1.14 amb el benentès que el compliment de les condicions que assenyalen el present article es considera argument per a la justificació de l'interès territorial de l'extensió. L'extensió no pot ocupar sòl de protecció especial.

Article 3.15 Directrius generals d'ordenació de les àrees d'extensió i de reforma urbana en el planejament urbanístic

1. Els instruments de planejament urbanístic general, d'acord amb les condicions derivades de les estratègies que el Pla assigna a cada àrea urbana del territori, han de delimitar i definir les característiques de les àrees d'extensió i reforma urbana que proposin desenvolupar.

Sense perjudici de les limitacions a l'extensió que dins l'horitzó del Pla estableixen les estratègies, la localització, delimitació i la definició dels usos dels nous sectors de sòl urbanitzable s'ha de fer de manera que no dificultin la coherència amb les trames urbanes i l'entorn rural d'altres opcions d'extensió addicionals que a llarg termini poguessin ésser convenientes.

2. Les noves trames urbanes d'extensió o reforma regulades pel planejament general han de respondre als criteris d'estalvi de sòl i de proporcionalitat entre població i llocs de treball localitzats interpretats en el conjunt de l'àmbit – municipal o plurimunicipal- objecte de planejament. Així mateix, el disseny de les noves trames ha d'incorporar criteris de qualitat paisatgística, d'eficiència energètica, d'estalvi d'aigua, de mobilitat sostenible, d'afavoriment de la biodiversitat en la vegetació urbana, de prevenció de la contaminació i de gestió dels residus.
3. Les noves trames urbanes s'han d'adequar a les condicions topogràfiques de l'espai on s'ubiquin i, sense perjudici de les solucions concretes d'ordenació adequades en cada cas, han d'establir relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents. Cal extremar l'observança d'aquests criteris en aquelles àrees i nuclis que per la seva visibilitat són components significatius del paisatge.
4. Els plans d'ordenació urbanística municipals, i els plans directors si s'escau, han de proposar les regulacions que compatibilitzin els criteris assenyalats a l'apartat 2 amb l'exigència de coherència formal i tipològica assenyalats a l'apartat 3, com

també, en el seu cas, amb els objectius de creació d'espai específic per a activitats econòmiques a què fa referència l'article 3.18. En tot cas, els objectius de compacitat i densificació que es deriven del criteri d'estalvi de sòl no són argument acceptable per a la ruptura estrident de les pautes formals de les àrees i nuclis urbans existents.

5. El planejament urbanístic municipal ha d'establir mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada.

Article 3.16 Limitacions físiques a l'extensió urbana

La concreció espacial del sòl urbanitzable per a l'extensió de les àrees urbanes o si s'escau, per a la delimitació de noves àrees especialitzades o d'actuacions d'interès estratègic, s'ha d'efectuar a través dels instruments de planejament general urbanístic, d'acord amb el que el Pla estableix al respecte. En aquesta concreció, el planejament urbanístic respectarà les condicions limitatives que en determinats llocs assenyalen les determinacions del Pla i que són les següents:

- a) Límits específics que no han d'ésser excedits per l'extensió de la urbanització.
- b) Separadors urbans que indiquen l'obligació de mantenir franges de sòl no urbanitzable que evitin el contacte entre possibles extensions urbanes. L'amplada d'aquests separadors no ha d'ésser inferior a 500 metres, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin.
- c) En el cas concret del sector urbanitzable industrial situat al marge esquerra de la carretera C-17 a Vinyoles – Masies de Voltregà, el desenvolupament del Pla parcial haurà d'assegurar la millor disposició dels espais públics, per tal que es garanteixi la formalització d'un separador entre els àmbits edificables.

Article 3.17 Creació d'espais per a l'activitat econòmica

1. És un objectiu del Pla avançar en la proximitat i la integració espacial dels habitatges i els llocs de treball i en conseqüència recomana que el planejament urbanístic faciliti sempre que sigui possible la convivència d'activitat econòmica i habitatge en els teixits urbans existents i en els de nova creació. Tanmateix, tenint en compte que els requeriments funcionals i tipològics de determinades activitats poden fer molt problemàtica la seva convivència amb els teixits amb domini de l'ús d'habitatge, es considera plenament coherent amb els objectius del Pla la creació de noves àrees destinades específicament a activitats econòmiques que no tenen cabuda en els teixits urbans amb habitatge.
2. La creació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica s'ha de fer d'acord amb les pautes i procediments establerts per aquestes normes i, llevat que hi hagués justificació suficient en sentit contrari, ha de respectar els dos criteris generals següents:

- a) S'ha de tendir a assolir una correspondència entre habitatges i llocs de treball en l'àmbit de l'àrea urbana, el municipi o el sistema urbà quan aquest sigui l'àmbit adient per a un tractament funcional dels desplaçaments habitatge-treball.
 - b) S'ha d'evitar en l'ordenació d'àrees d'activitat econòmica que estan clarament diferenciades dels teixits urbans amb habitatge, l'admissió d'aquells usos – comercials, hotelers,...- que podrien integrar-se en aquests teixits com a factors d'estructuració urbana. Tanmateix s'admeten com a usos de l'àrea d'activitat econòmica quan responguin a necessitats funcionals de la resta d'activitats o quan actuïn com elements d'articulació entre els teixits específics d'activitat econòmica i la resta de teixits de l'àrea urbana.
 - c) S'ha d'evitar la implantació d'usos extensius, generadors de pocs llocs de treball i d'escàs valor afegit en els sòls per activitat econòmica propers a ciutats de certa entitat o en posicions properes a estacions ferroviàries.
 - d) S'ha de prioritzar la ubicació de noves àrees específiques per a l'activitat econòmica sobre eixos existents de transport públic quan es tracti de zones riques en creació de llocs de treball i en posicions d'elevada accessibilitat, que no afectin la mobilitat urbana i local, quan es tracti d'activitats que generin una elevada mobilitat de mercaderies.
3. La creació de noves àrees d'activitat econòmica pot fer-se per alguna de les vies següents:
- a) Mitjançant els plans d'ordenació urbanística municipal, els quals les poden proposar en transformacions de sòl urbà o en processos d'extensió urbana en el marc de les estratègies de desenvolupament urbanística establertes pel Pla, i d'acord amb el que disposa l'article 3.18.
 - b) Com àrees d'interès i iniciativa plurimunicipal, amb definició quantitativa del Pla per àmbits determinats d'acord amb el que disposa l'article 5.3.
 - c) Com extensions d'àrees d'activitat econòmica existents o qualificades quan es tracta d'algun dels supòsits assenyalats per l'article 3.14.
 - d) Mitjançant el procediment que estableix l'article 1.14 en aquells casos en què la nova àrea d'activitat té un interès territorial justificable pel seu valor estratègic o pel seu interès plurimunicipal, avalat per un informe favorable de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya.
 - e) Mitjançant la determinació en plans directores urbanístics, la qual, d'acord amb el que disposa l'apartat 8 de l'article 1.14, comporta també el reconeixement del seu interès territorial.

Les àrees d'activitat econòmica resultants dels processos assenyalats a b), d) i e) poden tenir una localització contigua o separada de les altres àrees d'activitat o àrees urbanes per bé que la continuïtat és en principi preferible.

Article 3.18 Activitat econòmica en nuclis històrics i les seves extensions

1. L'ordenació urbanística ha de promoure la proximitat d'activitats econòmiques i habitatge en els *nuclis històrics i les seves extensions* sempre que pels tipus d'activitats i la tipologia d'edificació puguin mantenir un grau acceptable de compatibilitat.

2. En el cas que el nucli o àrea urbana necessiti una àrea específica d'activitats poc compatibles funcionalment o tipològicament amb els teixits d'habitatge, pot crear-la en l'àmbit del seu sòl urbà o de les extensions que d'acord amb l'estratègia establerta pel Pla puguin portar-se a terme. Aquestes àrees d'activitat econòmica han de fomentar l'autocontenció de la mobilitat laboral tot tractant d'equilibrar els llocs de treball i població ocupada resident en el municipi. Així mateix, aquestes àrees s'han de disposar en continuïtat o articulades físicament amb les trames urbanes existents o previstes pel planejament i s'ha de tractar acuradament la seva imatge arquitectònica, en especial la transició tipològica amb els teixits existents. Donat el cas que la implantació de l'àrea d'activitat hagi de comportar un canvi important en la imatge exterior del nucli o àrea urbana cal sotmetre-la a les condicions d'integració paisatgística que assenyala l'article 6.4.
3. Quan l'àrea d'activitat econòmica, tant si es tracta de sòl classificat pel planejament vigent o de noves propostes d'actuació, tingui, per la seva dimensió o pel caràcter de la iniciativa, un abast supramunicipal, el criteri d'equilibri entre llocs de treball i població s'ha de considerar en l'àmbit funcional del mercat de treball que correspongui a l'àrea.
4. Les iniciatives de noves àrees d'activitat econòmica han de preveure i garantir en el seu planejament els accessos des de la xarxa viària i la dotació dels subministraments energètics que siguin necessaris en funció de les dimensions de l'àrea i de les activitats previstes. Així mateix, s'han de preveure en el planejament de l'actuació les reserves d'espai per a la ubicació de les subestacions de transformació necessàries.

Article 3.19 Habitatges de protecció pública

1. El Pla té entre els seus objectius el de propiciar la creació d'habitatge de protecció oficial per avançar cap a un territori socialment més cohesionat que eviti la segregació espacial dels col·lectius econòmicament més febles. S'ha de tenir present aquest objectiu en la definició del planejament urbanístic dels municipis que s'ha d'elaborar d'acord amb les estratègies del sistema d'assentaments establertes pel Pla.
2. El Pla recomana que el planejament urbanístic augmenti la proporció mínima establerta per la normativa vigent en matèria d'habitatge de protecció oficial quan es donin les següents circumstàncies:
 - Municipis amb una estratègia de creixement potenciat o de canvis d'ús i reforma interior.
 - Municipis on la demanda exògena pressiona el mercat a l'alça i el fa inabastable per a les noves llars del municipi.

Article 3.20 Determinació específica sobre els àmbits provinents de processos de parcel·lació rústica, en sòl no urbanitzable

Aquests àmbits, sobre els quals és d'aplicació la segona part de la Disposició transitòria onzena del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), s'han de mantenir en el règim de sòl no urbanitzable en els planejaments urbanístics municipals ja que les característiques distintives d'aquestes parcel·lacions no les fan susceptibles d'incorporar-se al sistema d'assentaments amb la classificació en règim de sòl urbanitzable o urbà.

Article 3.21 Conservació de zones humides i espais d'interès geològic en el planejament urbanístic.

Les zones humides o els espais d'interès geològic que puguin quedar inclosos en àmbits d'un desenvolupament urbanístic, o d'una actuació d'interès territorial, regulada a l'article 1.14, són objecte d'una consideració singular que ha de garantir la seva conservació, la seva integritat, la seva funcionalitat ambiental i, si és el cas, el manteniment del seu valor com a referència visual.

Article 3.22 Desenvolupament del Pla mitjançant plans directors urbanístics

1. El Pla assenyalava a l'article 5.2 els plans directors urbanístics que considera convenient redactar dins del seu període de vigència per tal de concretar amb més precisió els components d'abast plurimunicipal dels sistemes urbans del territori o amb els objectius específics que en el seu cas s'assenyalen. També amb l'objectiu d'un desenvolupament més integrat de les propostes del Pla, es pot, mitjançant el procediment establert per la legislació urbanística, acordar l'elaboració d'altres plans directors que es considerin convenients.
2. Els plans directors urbanístics que abordin l'ordenació del sistema d'assentaments poden, d'acord amb els objectius establerts en cada cas, introduir ajustaments en la distribució de les possibilitats d'extensió urbana resultants de l'estricta aplicació de l'estratègia de desenvolupament assignada a cada àrea o nucli, sense contradir, però, la lògica estructural bàsica que es deriva del conjunt de determinacions del Pla territorial en l'àmbit objecte del pla director urbanístic. Així mateix, i mantenint la condició esmentada, els plans directors urbanístics poden determinar noves àrees d'activitat econòmica o de caràcter mixt que no segueixin estrictament les estratègies per àrees i nuclis, sempre que es justifiquin per unes superiors funcionalitat i coherència formal de l'ordenació plurimunicipal que el pla director estableixi i quedi garantida la seva compatibilitat amb els objectius ambientals del Pla.
3. Els plans directors urbanístics poden també establir vinculacions supramunicipals entre previsions d'aprofitament urbanístic i peces de sòl significatives del sistema d'espais oberts per tal de facilitar la cessió gratuïta d'aquestes, si fos d'interès la seva incorporació al domini o patrimoni públic.

Article 3.23 Condicions generals d'ordre ambiental al desenvolupament urbanístic

1. El Pla proposa pautes per a la millor disposició espacial dels increments d'habitatges, activitats econòmiques i equipaments motivats per unes dinàmiques de creixement econòmic que tenen causes independents del planejament territorial per bé que aquest tracta de preveure'n i dimensionar-ne les conseqüències físiques en el territori.
2. En absència de determinacions específiques per àmbits territorials respecte els límits de diverses variables ambientals que no haurien de sobrepassar-se per assegurar el desenvolupament sostenible del territori, els desenvolupaments urbanístics que les estratègies proposades pel Pla fan possibles han de garantir la seva idoneïtat ambiental mitjançant els processos d'avaluació ambiental establerts per la legislació urbanística i sempre atenent els criteris ambientals establerts a l'article 3.15
3. Quan, d'acord amb les polítiques de racionalització del consum i la producció dels vectors ambientals -energia, aigua, residus i contaminants- que es consideri oportú adoptar, un document sectorial aprovat pel Govern de la Generalitat estableixi mesures de les que es derivin limitacions concretes a l'increment d'habitants o d'activitats econòmiques en l'àmbit territorial del Pla, s'ha de procedir a l'adaptació d'aquest a les limitacions establertes i, mitjançant els instruments adients, es procedirà a adaptar-hi el planejament urbanístic. En tot cas, el desenvolupament urbanístic de les àrees d'extensió està condicionat a l'existència de les infraestructures necessàries, dimensionades segons les noves necessitats, per tal de garantir els correctes subministrament energètic, abastament d'aigua, sanejament i gestió de residus o, en el seu cas, cal que la construcció prèvia o simultània de les infraestructures necessàries d'aquest tipus estigui prevista en el propi planejament urbanístic.

Article 3.24 Condicions específiques per als plans i projectes de desenvolupament urbanístic

Els plans directors urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim, abastaran les següents determinacions:

- a) Ajustar, en la mesura del possible, l'oferta de sòl residencial i industrial a les necessitats estimades a Pla territorial parcial de les Comarques centrals, valorant si escau la possibilitat d'actuar sobre el sòl urbà no consolidat i el sòl urbanitzable sense planejament aprovat definitivament. Cal considerar les conseqüències ambientals de sobredimensionament de l'habitatge i del sòl industrial i els possibles desencaixos amb la planificació sectorial de les infraestructures ambientals.
- b) Prioritzar l'ús del sòl urbà no consolidat i del sòl urbanitzable enfront la qualificació de noves àrees d'extensió.
- c) L'avaluació ambiental de plans i projectes de desenvolupament urbanístic que determinin l'extensió dels nuclis en contacte amb espais PEIN i de la Xarxa Natura 2000 valorarà especialment l'afectació d'aquests espais naturals. En

tot cas, cal considerar que els plans i projectes de desenvolupament urbanístic que afectin aquests espais hauran de garantir el compliment dels punts 3 i 4 de l'article 93/42/CEE.

- d) Quantificar el consum d'aigua i la generació de residus i aigües residuals considerant el desenvolupament del Pla, i estimar si escau les necessitats addicionals d'infraestructures ambiental i el seu cost. Caldrà especificar que el creixement urbanístic ha d'internalitzar el cost global de la disposició, distribució i garantia del nou abastament previst derivat del seu desenvolupament.
- e) Incorporar mesures per la mobilitat sostenible
- f) Contenir la proliferació de construccions en el sòl no urbanitzable i vetllar per la seva integració en el paisatge.
- g) Assegurar la funcionalitat dels connectors i la permeabilitat de la matriu.
- h) Adoptar mesures de minimització, correcció i/o compensació de les impermeabilitzacions hidrogràfiques derivades dels desenvolupaments urbanístics.
- i) En general, incorporar els objectius, criteris i indicadors ambientals de l'ISA del Pla territorial parcial de les Comarques centrals.

TÍTOL IV. Sistema d'infraestructures de mobilitat

Article 4.1 Objecte

Mitjançant el sistema d'infraestructures de mobilitat, que comprèn la xarxa viària, la xarxa ferroviària i altres d'infraestructura fixa i també el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors, el Pla estableix la xarxa de connectivitat física –de persones i mercaderies– que permet un funcionament integrat de l'espai territorial, tant pel que fa a l'àmbit del Pla com als diversos àmbits superiors en què aquest s'insereix.

Article 4.2 Finalitat de les determinacions

1. Sense perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, la inclusió de determinacions per al sistema d'infraestructures de mobilitat en el Pla té les finalitats següents:

- a) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.
- b) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
- c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori.
- d) Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
- e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionalment i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
- f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori.
- g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.
- h) Assenyalar opcions possibles a llarg termini.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 4.3 Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures

a) Xarxes

1. En la determinació gràfica de la xarxa viària i ferroviària el Pla distingeix:

- La tipologia dels elements de la xarxa.
- Les actuacions de desenvolupament dels elements de la xarxa.

2. La tipologia es determina d'acord amb el que estableix l'article 4.4. Les actuacions que el Pla considera són:

- Manteniment
- Nou traçat
- Condicionament

El condicionament comprèn des de la millora significativa al desdoblament del tram. Així mateix, i quan es justifiqui en el projecte, en trams on es proposa el condicionament es poden admetre subtrams de nou traçat.

3. Pel que fa als elements de nou traçat, el Pla adopta diferents nivells de concreció en funció del seu grau de definició projectual i altres circumstàncies concurrents:

- Trams amb algun nivell de projecte: la representació gràfica pretén expressar amb la màxima precisió possible la planta del traçat projectat.
- Trams sense projecte: la representació gràfica és indicativa i cal entendre que el projecte pot introduir variacions significatives. La seva representació és segons els casos:
 - Figurativa: amb l'objectiu de donar una imatge aproximada del traçat final.
 - Esquemàtica: per expressar únicament l'objectiu de connectivitat entre punts.

4. El Pla distingeix, si s'escau, d'acord amb l'estratègia de desenvolupament territorial descrita a la memòria, quins trams de nou traçat són d'execució proposada pel Pla i quins constitueixen únicament un requeriment per a que es faci, en els instruments a l'escala apropiada, una reserva de sòl i que aquesta es mantingui per a possibilitar la construcció del tram quan es faci necessari pels fluxos de trànsit assolits.

Així mateix, el Pla assenyala, en aquells casos en què no hi hagi prou elements de coneixement per a prendre una decisió positiva o negativa respecte un nou tram viari o ferroviari, l'assenyalament de corredors en estudi per a una futura decisió més fonamentada.

- b) Especificacions d'integració territorial. El pla assenyala per a alguns trams viaris i ferroviaris i sense caràcter exhaustiu especificacions relatives a la integració en la topografia i a la preservació dels ecosistemes territorials. Aquestes especificacions han de ser tingudes en compte en la definició del projecte a fi d'incorporar-les-hi o de preveure, en cas de necessitat, les alternatives projectuals que puguin cobrir els mateixos objectius.
- c) Àrees de sòl associades a infraestructures. El Pla assenyala en els plànols les àrees de sòl associades a les xarxes d'infraestructures de mobilitat logístiques, ferroviàries, de servei viari, intercanviadors nodals ...– amb diversos graus de precisió segons es tracti d'àrees projectades, proposades del Pla localitzades o proposades no exactament localitzades, en aquest cas mitjançant figures geomètriques simbòliques. Les àrees de sòl d'infraestructures de mobilitat assenyalades pel Pla són motiu de concreció funcional, de delimitació precisa i de reserva de sòl en el planejament i els projectes sectorials específics i en el planejament urbanístic que les compregui en el seu àmbit. El Pla assenyala, amb diversos graus de precisió i amb caràcter informatiu, àrees de sòl destinades a altres infraestructures existents, projectades o previstes. Quan es portin a terme les modificacions del Pla a què fa referència l'apartat 5 de l'article 1.12, per a incorporar les determinacions dels plans sectorials aprovats que tinguin incidència en el territori, les àrees d'infraestructures determinades per aquests plans passaran a integrar-se també a les determinacions del Pla, amb el grau de precisió addicional que, si escau, l'escala més detallada pot exigir.

Article 4.4 Tipologies de les xarxes viària i ferroviària

1. Sense perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla territorial, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa viària: autopistes i autovies, vies estructurants primàries, vies estructurants secundàries, vies estructurants suburbanes i vies integrades.
2. Les autopistes i les autovies són les vies segregades amb enllaços a diferent nivell i amb una secció de 2+2 carrils com a mínim que el Pla recull pel fet de tractar-se de vies existents, o proposades d'acord amb previsions viàries de caràcter general ja definides.
3. Les vies estructurants primàries són les que tenen un paper estructurant de primer ordre en l'àmbit del Pla. Aquestes vies, si es justifica en els plans sectorials i en els projectes de traçat, poden tenir secció d'autovia 2+2 o més si és necessari, però podran tenir seccions inferiors en altres casos. En tot cas, es preveu que aquestes vies siguin majoritàriament segregades.
4. Les vies estructurants secundàries són les que tenen un paper estructurant inferior al de les anteriors. Aquestes vies tenen secció variable adaptada a les característiques específiques de cada tram i poden ser no segregades i amb enllaços a nivell si no hi ha raons de seguretat que ho desaconsellin.

5. Les vies estructurants suburbanes són les que vertebreren sistemes urbans plurimunicipals i tenen, per tant, nombroses connexions amb la xarxa local d'aquests sistemes. La funció estructurant pot ser l'ordre primari o secundari, amb independència de la secció que pot ser variable –nombre de carrils, tronc central segregat o no, existència de laterals... –d'acord amb les condicions físiques i els requeriments de l'entorn.
6. Les vies integrades són les que, amb independència de la longitud de recorregut, tenen un grau d'integració elevat amb la topografia i les activitats del territori. Comprenen la major part de les que es poden denominar locals o paisatgístiques.
7. A més dels tipus de vies assenyalats en els punts anteriors, cal fer esment de la resta de vies locals i aquelles més específicament pròpies del medi rural, com els camins agrícoles, pistes forestals i vies pecuàries. El Pla proposa la conversió d'alguna d'aquestes en vies integrades per a augmentar el seu abast funcional, i preveu el manteniment de totes les altres vies rurals.

Dins d'aquesta classe de vies s'inclourien també les denominades vies verdes per a ús preferent de vianants i bicicletes que en alguns casos el Pla assenjala pel valor territorial que té el seu recorregut.

8. A la xarxa ferroviària el Pla distingeix entre línies d'altres prestacions i línies convencionals. Les primeres comprenen totes les línies amb prescripcions de projecte per a velocitat alta, com a mínim. Les línies convencionals comprenen totes les altres línies amb independència de l'ample de via.

Article 4.5 Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures

Les actuacions d'execució d'infraestructura viària i ferroviària i de les altres infraestructures de mobilitat que han de materialitzar les propostes i previsions del Pla s'han de desenvolupar d'acord amb les prescripcions següents:

a) Les característiques específiques de la via són concretades als plans sectorials i als projectes de traçat que elaborin les administracions competents, d'acord amb la legislació aplicable i amb les determinacions que estableix aquest Pla territorial. En aquells casos en què el Pla defineix gràficament un traçat viari, l'estudi informatiu del tram ha de considerar-lo com una de les alternatives d'estudi, i en cas d'elecció d'una alternativa diferent cal que aquesta es justifiqui també en termes d'estructura i integració territorial.

b) El planejament urbanístic general i, si s'escau, els plans especials urbanístics, han d'especificar les condicions d'inserció de les vies en l'entorn urbà. En aquells trams no executats i sense estudi informatiu o projecte de traçat, el planejament urbanístic ha de recollir la traça proposada pel pla territorial sense perjudici dels ajustaments motivats per la implicació espacial de la via amb l'àrea urbana o amb la seva extensió i de les especificacions que assenyalï l'administració sectorial competent.

c) El Pla territorial assenyala les infraestructures que s'han d'anar executant en consonància amb el procés real de desenvolupament del territori. En tot cas, atesa la fonamentació dels nous traçats en el medi físic humà del territori, aquests poden mantenir el seu sentit com a previsions de futur encara que no siguin executats dins l'horitzó de 2026, sense perjudici de la possibilitat d'ajustaments o modificacions en funció de noves circumstàncies mitjançant els procediments adequats.

d) Les actuacions que es refereixen a infraestructures que han estat objecte de concessió s'han d'executar una vegada aquesta hagi finalitzat, sense perjudici de possibles acords de l'administració competent amb l'empresa concessionària que en facilités una execució avançada.

e) Les actuacions en diversos trams viaris que en el PITC han estat considerats de segona fase, i que per aquest motiu estan subjectes a un procés d'avaluació ambiental que determinarà la seva necessitat de programació avançant-ne o excloent-ne l'execució, mantenen aquestes condicions prèvies, amb independència de la categoria o tipus d'actuació que assenyali el Pla territorial.

Article 4.6 Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents

1. A més de complir les especificacions concretes que el Pla estableix, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents han d'observar, amb caràcter general, la condició de potenciar els seus efectes positius i de minimitzar el seu impacte, en particular pel que fa a:
 - a) Els efectes negatius a les àrees urbanes o en els seus àmbits d'extensió;
 - b) L'afectació de terrenys de valor natural o agrícola.
 - c) El trossejament de camps, prats, explotacions i infraestructures agràries i en general de les peces de sòl morfològicament rellevants;
 - d) La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una suficient adaptació de les rasants als terrenys i, si és el cas, la construcció de trams en viaducte o túnel;
 - e) L'efecte barrera, procurant la continuïtat dels camins i disposant els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn;
 - f) Els efectes negatius sobre el cicle hidrològic i l'erosió del sòl
 - g) La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge preexistent.

Per al disseny de les infraestructures es consideraran les *Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen el l'àmbit fluvial*, (ACA, 2006), els *Protocols de criteris ambientals d'obra civil* (GISA/REGESA, 2003), el *Manual de prevenció i correcció dels impactes de les infraestructures viàries sobre la fauna* (DMAH, 1999), el *Recull d'accions per minimitzar l'impacte de les infraestructures viàries sobre el territori* (DMHA, 2000) i altres publicacions que el Departament de Medi Ambient i Habitatge pugui editar sobre la matèria.

2. Els plans i projectes d'infraestructures que afectin espais fluvials tindran en compte, a més, les següents condicions:

- a) Les infraestructures de sanejament, abastament, estacions de bombament d'aigües o de matèries primeres i similars, hauran de situar-se fora de l'espai fluvial més dinàmic, respectant les zones inundables per a cabals associats a períodes de retorn mitjans-alts.
- b) Les línies elèctriques, de telefonia i similars s'hauran de disposar de manera que els seus suports no ocupin zones inundables amb flux i velocitat apreciables. Així mateix, els seus traçats longitudinals en l'espai fluvial s'hauran de situar fora de la zona ocupada pel bosc de ribera.
- c) Les infraestructures soterrades de conducció d'aigües, matèries primeres o similars es situaran, sempre que sigui possible, fora de les terrasses baixes i de les zones morfodinàmicament actives i de risc d'erosió.
- d) En tot cas i durant la fase d'instal·lació d'aquestes infraestructures es tindrà cura de respectar al màxim l'estructura i funcionalitat del bosc de ribera i, si fos indispensable la seva afectació, caldrà posteriorment dur a terme una recuperació i restauració ambiental que garanteixi el bon estat del sistema un cop finalitzades les actuacions.

Caldrà seguir les *Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen amb l'espai fluvial* (ACA,2006).

Article 4.7 Xarxa capil·lar

Les vies que s'assenyalen a l'apartat 7 de l'article 4.4 constitueixen la xarxa capil·lar d'irrigació del territori que ha de ser objecte de programes específics d'inventari, manteniment i millora.

Mitjançant plans especials i projectes específics es pot completar la xarxa capil·lar existent amb nous itineraris territorialment significatius d'interès turístic o de lleure per a vianants, bicicletes, cavalls i modes similars.

El desenvolupament d'una xarxa per a bicicletes, en especial a les àrees més planes del territori, d'acord amb la línia estratègica 1 del Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya, és un objectiu coherent amb les propostes d'aquest Pla territorial. Amb aquesta finalitat, es recomana l'elaboració de plans especials d'itineraris i carrils bici a preservar, millorar i crear, entre d'altres, als àmbits centrals dels Plans directores urbanístics de la Conca d'Òdena, el Pla de Bages i la Plana de Vic.

Article 4.8 Gestió de la xarxa de camins

1. La xarxa de camins públics és un element estructural de la realitat del territori, un valor sociocultural i un actiu econòmic. En aquest sentit, es recomana l'articulació d'un marc legal i d'instruments de gestió adequats que garanteixin la seva preservació davant el desenvolupament urbanístic i la implantació de noves infraestructures, i la seva posada en valor.
2. El planejament urbanístic municipal ha d'inventariar la xarxa de camins i establir les mesures de protecció i de gestió del mateix. La Generalitat de Catalunya, en

compliment de la llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, ha de desenvolupar els treballs de classificació d'aquests camins en tots els municipis per tal que els plans d'ordenació urbanística municipal puguin incorporar i preservar aquesta xarxa de domini públic.

3. Són objecte d'especial protecció, i per tant s'han de conservar, els elements que integren les dues principals xarxes de camins públics: els camins ramaders, que són de titularitat de la Generalitat de Catalunya, i els camins veïnals –antics camins rals- que són de titularitat municipal. El planejament i la gestió municipal, igualment, han de garantir la funcionalitat dels camins que integren la resta de la xarxa de titularitat o ús públic: el viari històric i d'interès patrimonial, el que presta servei al sector agrícola i la gestió del territori i el que pot ser valoritzat en clau turística o d'accés al medi natural.
4. L'avaluació ambiental del planejament urbanístic i dels projectes d'infraestructures ha d'incorporar, entre els seus objectius, el de conservació i integritat funcional dels camins. En els encreuaments d'aquestes vies amb línies ferroviàries o carreteres, s'han d'habilitar suficients passos al mateix o diferent nivell que garanteixin el trànsit en condicions acceptables per a les persones i els ramats. És un objectiu del planejament territorial garantir la continuïtat dels traçats i dels usos d'aquestes vies.
5. Quan per raons d'ordenació urbanística o en el desenvolupament de polítiques sectorials s'hagi d'alterar de forma suficientment justificada la xarxa de camins públics o d'ús públic, i no sigui possible el manteniment i la integració del camí en la nova ordenació, els trams desafectats han de ser compensats mitjançant l'afectació de nous trams de condicions i funcionalitats similars.

TÍTOL V. Instruments de gestió supramunicipal

Article 5.1 Àmbits de cooperació municipal

El Pla, a partir de l'estudi del funcionament del mercat de treball, de la connectivitat intermunicipal i de les característiques del medi físic i també, en alguns casos, del coneixement de voluntats ja expressades de cooperació, delimita àmbits plurimunicipals que considera idonis per a l'establiment de fórmules de cooperació en les matèries pròpies del desenvolupament territorial. Aquest àmbits tenen, en alguns casos, finalitats específiques com les que s'assenyalen en els articles següents. En els altres casos, el Pla proposa aquests àmbits com a suggeriments de cooperació intermunicipal, que poden facilitar un desenvolupament més articulat i satisfactori del territori d'acord amb les seves propostes.

Sense perjudici que es pugui adoptar l'àmbit més convenient en cada cas, els àmbits proposats pel Pla són adients per a la cooperació en les actuacions d'habitatge de protecció pública a què fa referència l'article 3.20. Les formes de cooperació en aquests àmbits podran adoptar les figures jurídiques –mancomunitats, convenis, consorcis, cessió de competències als consells comarcals o d'altres– que es considerin més adients per a la seva finalitat.

El Pla territorial recomana, com a àmbits de cooperació municipal els següents:

Sistemes de l'Anoia

1. Àmbit de la Conca d'Òdena
2. Àmbit del sistema urbà dels Hostalets de Pierola – Masquefa - Piera
3. Àmbit del sistema urbà de Calaf
4. Àmbit dels municipis de Ponent de l'Anoia

Sistemes del Bages

5. Àmbit del Pla de Bages
6. Àmbit del Moianès
7. Àmbit de Mura – Talamanca
8. Àmbit de Cardona
9. Àmbit de Sant Feliu Sasserra

Sistemes del Berguedà

10. Àmbit del sistema urbà de Berga
11. Àmbit de l'Alt Berguedà
12. Àmbit del Baix Berguedà

Sistemes d'Osona

13. Àmbit de la Plana de Vic
14. Àmbit del Lluçanès
15. Àmbit de les Guillaries i Collsacabra
16. Àmbit de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

Sistemes del Solsonès

17. Àmbit del sistema urbà de Solsona
18. Àmbit de la Vall de Lord
19. Àmbit dels municipis rurals del Solsonès

Article 5.2 Planejament urbanístic supramunicipal

Per a la definició de continguts d'ordenació urbanística de caràcter supramunicipal que requereixen major detall per a assegurar la coherència espacial dels plans d'ordenació urbanística municipal, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha de promoure la formulació de plans directores urbanístics i plans especials en aquells àmbits plurimunicipals on es consideri convenient. En tot cas, el Pla manté les iniciatives d'aquells plans directores urbanístics que han de ser formulats d'acord amb anteriors resolucions del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, com és el cas dels Plans directores urbanístics de la Conca d'Òdena, el Pla de Bages i la Plana de Vic.

Igualment, el Pla recomana la formulació del Pla director urbanístic de l'àmbit integrat pels municipis de Cabrera d'Igualada, els Hostalets de Pierola, Masquefa, Piera i Vallbona d'Anoia.

Article 5.3 Implantació d'àrees d'activitat econòmica d'interès i iniciativa plurimunicipal.

1. La creació de nous polígons industrials o, en general, de noves àrees d'activitat econòmica i, si escau, l'extensió de les existents, quan per la seva dimensió tinguin efectes que transcendeixin de l'àmbit del municipi, ha d'anar associada a un acord intermunicipal que permeti repartir de manera equitativa els beneficis i les càrregues de l'actuació.
2. El Pla assenyalat de forma indicativa els àmbits plurimunicipals que poden ésser objecte de les actuacions a què es refereix aquest article. Els municipis compresos haurien de ser agents actius en les decisions relatives a la implantació i funcionament d'aquestes noves àrees d'activitat econòmica.
3. La iniciativa de desenvolupament de l'àrea que pot afectar terrenys d'un o de diversos municipis requereix l'acord de tots els municipis compresos en l'àmbit assenyalat pel Pla, acompanyat de l'establiment de fórmules que permetin una distribució equitativa dels beneficis i càrregues resultants de l'actuació. Els municipis que ho estimin oportú poden renunciar a participar-hi. Així mateix, els municipis confrontants amb els àmbits plurimunicipals establerts pel Pla poden demanar la seva incorporació a l'actuació i hi han d'ésser admesos si la seva implicació espacial amb la mateixa ho justifica. A aquests efectes, els municipis confrontants han d'ésser informats de les iniciatives d'actuacions d'interès plurimunicipal a què es refereix aquest article.
4. Quan l'actuació no es desenvolupi per falta d'acord entre els municipis de l'àmbit i es manifesti un interès territorial ampli de desenvolupar-la, la Generalitat de Catalunya pot promoure-la mitjançant l'Institut Català del Sòl i proveir els mecanismes adequats per a una redistribució equitativa de les càrregues i beneficis, d'ordre social i econòmic, que es preveu que tindran els municipis com a resultat de l'ordenació.
5. Les actuacions d'implantació d'àrees d'activitat econòmica s'han de concretar en els instruments d'ordenació urbanística que siguin necessaris. Si l'actuació comprèn sòl de protecció territorial o no ha estat prevista pel Pla haurà de seguir el procediment que estableix l'article 1.14.
6. Les iniciatives de les noves àrees d'activitat econòmica han de tenir en compte en el seu planejament els requeriments especificats al punt 4 de l'article 3.18.

Els àmbits plurimunicipals per a les actuacions d'implantació de noves àrees d'activitat econòmica que preveu el Pla són els següents:

- Pla director urbanístic de la Conca d'Òdena
- Municipis dels Hostalets de Pierola, Piera i Masquefa

- Pla director urbanístic del Pla de Bages
- Cardona
- Moianès
- Àrea urbana de Berga
- Baix Berguedà
- Pla director urbanístic de la Plana de Vic
- Lluçanès
- Pla director urbanístic de la Vall del Ges, Orís i Bisaura
- Àrea urbana de Solsona

Article 5.4 Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció pública

Per tal que la construcció d'habitatges de protecció pública, a la qual s'han de destinar les cessions d'aprofitament urbanístic d'ús residencial d'acord amb el que assenyala l'article 156 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), pugui portar-se a terme en promocions de dimensió adequada, poden posar-se en comú quantitats dineràries, resultants de les cessions, o de la seva alienació, procedents de diferents municipis i destinar-se a la construcció d'habitatge de protecció pública localitzat en un d'aquests municipis. Per al desenvolupament de l'actuació, els municipis interessats han d'adoptar la fórmula de cooperació més adequada a les característiques de l'actuació, dins de la qual ha de quedar justificat de manera fefaent el destí efectiu del valor de les cessions a la provisió d'habitatges de protecció pública.

TÍTOL VI. Paisatge

Article 6.1 Normes territorials sobre el paisatge

1. El paisatge, en tant que resultat perceptible de la interacció entre les activitats humanes i la matriu biofísica del territori, constitueix matèria de planejament territorial, d'acord amb el que estableix la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge. El Pla, pel fet que estableix regulacions que afecten els sistemes bàsics del territori, intervé en tot cas, de manera indirecta, en l'evolució del paisatge. Així mateix, el Pla estableix també en aquest títol normes encaminades a regular directament els fenòmens de transformació del paisatge.
2. Entesos el paisatge i la seva percepció social com a fenòmens evolutius i canviants al llarg del temps, la finalitat de les regulacions d'ordre específicament paisatgístic és propiciar que l'evolució del paisatge sigui harmònica amb l'evolució de la sensibilitat social, sense perjudici de fixar, amb un objectiu de permanència indefinida, aquells elements, paratges o pautes paisatgístiques d'especial valor patrimonial ja sigui per l'excel·lència estètica, el valor simbòlic o la significació econòmica.

Article 6.2 Condicions generals per a les transformacions del sòl en els paisatges rurals

1. Tot assumint el fet de la inevitable evolució del paisatge, el Pla adopta el criteri de preservar els seus valors i gestionar la seva transformació davant dels riscos de la seva progressiva banalització.
2. Sense perjudici de les condicions específiques de les operacions d'interès estratègic general expressament aprovades per la Generalitat de Catalunya, els projectes de transformació del territori rural han de complir les condicions següents:
 - a) Les actuacions de transformació de sòls han de mantenir l'escala de la compartimentació de l'espai agrícola productiu en les diverses peces (camps o unitats de producció agrícola) que, amb la seva dimensió, proporció, ritme i seqüència, defineixen els diversos paisatges rurals.
 - b) Cal mantenir les característiques dels elements de separació entre unitats productives, ja siguin murs de pedra o altres materials, o bé marges o espais residuals que concentren el desnivell i que poden presentar diferents formacions vegetals (brolles, retalls de bosc, fileres d'arbres...).
 - c) Per tal de mantenir la biodiversitat i els components paisatgístics en els àmbits predominantment agrícoles, cal conservar les peces relictas de bosc, la vegetació dels marges i afavorir la diversitat de conreus.
 - d) Convé conservar i mantenir la xarxa de drenatge natural del territori (rieres, torrents, còrrecs,...) com a components destacats del mosaic agroforestal característic del paisatge de Catalunya.
 - e) Són objecte de protecció, i en principi s'han de conservar, la xarxa de camins rurals, les infraestructures de rec i les construccions d'abric tradicionals complementàries de l'ús agrari, sense perjudici de les obres de manteniment i millora que siguin necessàries. Caldrà, a més, pel que fa als camins, mantenir-los oberts i accessibles.
 - f) En l'obertura de camins i en l'estesa de xarxes d'infraestructura de servei local, s'han d'aprofitar els canals de pas i els corredors existents i se seguiran les actuals vies de comunicació procurant mantenir la unitat de les explotacions i mirant d'evitar la fragmentació dels camps.
3. L'autorització dels projectes de transformació del sòl que hagin d'afectar el paisatge rural requerirà la redacció d'un estudi d'impacte i integració paisatgística i l'emissió del corresponent informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, competent en matèria de paisatge.
4. Els departaments competents han d'establir programes d'ajuts i incentius per tal que l'observança de les condicions paisatgístiques que assenyala aquest article no gravin significativament l'activitat agrària.

Article 6.3 Condicions generals per a les edificacions aïllades

1. Les edificacions que s'ubiquen separades dels assentaments urbans són alteracions potencials al paisatge existent i, sense perjudici de les regulacions motivades per altres objectius, convé que estiguin subjectes a regulacions d'ordre paisatgístic.
2. A l'efecte d'aquest article, es consideren edificacions aïllades les que es poden construir en sòl no urbanitzable a l'empara del que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i també aquelles altres que estaran aïllades de fet encara que s'ubiquin en peces de sòl que es classifiquen com a urbanitzables o urbanes amb la finalitat de possibilitar la implantació de l'ús i la construcció, en no estar aquests compresos entre els admissibles en sòl no urbanitzable.
3. Les edificacions aïllades poden, segons els casos, seguir les estratègies següents d'integració en el paisatge:- harmonització- mimesi / ocultació- monumentalització. L'estratègia d'harmonització és preferent i pretén que les noves edificacions s'integrin en el paisatge com a components positius, o com a mínim neutres, pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge. L'estratègia d'ocultació és la indicada en aquells casos en què no és possible assolir un grau acceptable d'harmonització i la integració només és possible adoptant les mesures adequades per a ocultar o fer escassament perceptible la imatge de la implantació. Aquesta estratègia pot complementar, quan convingui, la d'harmonització. Excepcionalment es pot optar per l'estratègia de monumentalització, que pot ser indicada per a determinades construccions en què la seva imatge hagi de passar a ser un component principal del paisatge.
4. En defecte de regulacions específiques per a les diferents unitats de paisatge establertes per les directrius de paisatge derivades dels catàlegs, les edificacions han de complir les condicions que s'assenyalen a la disposició transitòria primera, sense perjudici del compliment de les normes contingudes en plans urbanístics quan siguin més restrictives o específiques.
5. Les edificacions que pel seu caràcter optin per l'estratègia de monumentalització no estan subjectes a les limitacions assenyalades a la disposició transitòria primera, sense perjudici de l'observança de les distàncies i servituds i d'altres condicions establertes amb criteris funcionals, de seguretat i ecològics. L'autorització d'aquestes edificacions requereix un informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de paisatge. En defecte de valoracions de major rang, l'apreciació que l'edificació segueix una estratègia d'integració per monumentalització la farà l'ens que hagi de donar la llicència.
6. Els projectes de construccions destinades a activitats agrícoles, ramaderes, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústiques, s'han de sotmetre al procediment regulat per l'article 48 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) si en el seu conjunt superen algun dels següents paràmetres:

- Ocupació en planta 500 m²
- Sostre 1000 m²
- Alçada total 10 m

7. Aquelles edificacions compreses entre les autoritzables segons el que determina l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), que per motius funcionals inevitables hagin de situar-se en una ubicació en la qual pels seus requeriments de forma no pugui complir algunes de les condicions establertes, han d'utilitzar els mitjans adequats, en especial l'arbrat i les barreres visuals vegetals, per a assolir un grau d'integració acceptable en el paisatge.
8. Totes les anteriors condicions per a la integració paisatgística de les edificacions aïllades de nova planta són també d'aplicació en els procediments de renovació, rehabilitació o reconstrucció de les ja existents.

Article 6.4 Estudis d'impacte i integració paisatgística

1. Per a l'atorgament de llicències de moviments de terres, de construcció d'infraestructures i d'edificació i instal·lació d'aquells elements que hagin de tenir una presència visual rellevant en el territori, s'han d'incorporar al projecte tècnic que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització els estudis necessaris per a mostrar-ne la inserció en el paisatge i que permetin avaluar-ne els efectes. En aquells casos en què l'autorització requereixi prèviament l'aprovació d'un instrument urbanístic, aquest ja ha d'incloure un estudi paisatgístic adequat al tipus de determinacions pròpies de l'instrument.
2. Els estudis a què es refereix aquest article es corresponen, en contingut i finalitat, amb l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fan referència l'article 48.1.b del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i la Llei 8/2005 de protecció, gestió i ordenació del paisatge i les normatives que les desenvolupen. En els casos en què calgui la tramitació dels subsegüents informes d'impacte i integració paisatgística s'ha d'efectuar d'acord amb allò que estableixen les lleis esmentades, els instruments que les desenvolupin i la disposició transitòria tercera d'aquestes normes.
3. Als efectes del que estableix l'apartat 1, a més de les infraestructures que per la seva naturalesa siguin visualment rellevants, s'entén que també ho són totes les edificacions de localització aïllada, incloses aquelles motivades per les activitats agrícoles, ramaderes i primàries en general, els grans equipaments comercials i també aquelles situades en les franges exteriors dels nuclis urbans, en especial aquelles que per la seva envergadura –volum, alçada, longitud de façana– puguin tenir una presència important en la futura imatge del nucli urbà. També s'han de considerar visualment rellevants aquelles actuacions d'urbanització o d'edificació formalment diferenciades de les àrees urbanes que s'admetin en sòl de protecció territorial o preventiva.
4. L'estudi d'impacte i integració paisatgística parteix d'una anàlisi estructural i formal del paisatge existent i compren com a mínim un mapa de visibilitat amb les

conques visuals dels elements en estudi, seccions i alçats territorials de la implantació dels edificis i del moviment de terres necessari, imatges simulades de les vistes principals dels nous edificis o construccions presentades en el seu context paisatgístic, com també l'explicació de les solucions complementàries d'integració adoptades: materials, colors, vegetació,...

5. Quan a criteri de l'administració que ha d'emetre l'informe, o ha de concedir la llicència, la integració paisatgística no sigui satisfactòria, s'ha de denegar l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, s'ha de requerir el promotor de la construcció, edificació o instal·lació per a què introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració ha d'especificar els aspectes a modificar del projecte per a fer-lo paisatgísticament acceptable.
6. Els elements de referència per a l'avaluació del grau d'integració paisatgística són les disposicions al respecte que estableixen aquestes normes, les directrius del paisatge quan s'incorporin al Pla i les normes que es continguin en els instruments de planejament urbanístic.

Article 6.5 Les edificacions agràries en el paisatge rural

1. El Pla reconeix que les activitats agràries han estat constructores del paisatge rural que coneixem i que, com a bé col·lectiu, cal que es preservi el seu nivell de qualitat. Amb aquesta finalitat, el Pla estableix condicions per tal que les edificacions motivades per aquestes activitats siguin coherents amb els valors de paisatge que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura contribueixen a crear.
2. Les edificacions agràries, quan no estiguin integrades en un nucli urbà, compliran les condicions que el Pla estableix en l'article 6.3 per a totes les edificacions aïllades i requereixen per a ésser autoritzades la incorporació al projecte d'un estudi d'impacte integració paisatgística, les finalitats i contingut del qual estableixen l'article 6.4 i es precisen en aquest article.
3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística de les edificacions agràries s'ha d'adequar a la transcendència visual que pugui tenir l'edificació i ha de comprendre, com a mínim:
 - Recull d'imatges de l'edificació des d'un conjunt de punts representatius de la seva percepció en el territori que permetin avaluar l'impacte visual, derivat del seus emplaçament i volumetria, en el paisatge.
 - Propostes de tractament de façanes i cobertes.
 - Mesures complementàries d'integració: vegetació, arbrat,...
 - Memòria explicativa i justificativa de la integració paisatgística proposada.
4. Quan en funció de les característiques de les diverses àrees o unitats de paisatge s'haguessin establert condicions específiques o s'haguessin homologat prototipus per a les diverses necessitats d'edificacions agràries, l'estudi

d'impacte i integració paisatgística pot limitar-se a expressar la subjecció a les esmentades condicions o prototipus de l'edificació.

5. En defecte de determinacions específiques sobre edificacions agràries referides a àrees o unitats de paisatge, els plans d'ordenació urbanística municipal poden establir-les dins l'àmbit del municipi. En tot cas, el planejament municipal ha d'establir les pautes d'integració formal i funcional de les edificacions i usos agraris que s'hagin de produir en contigüitat o en l'entorn immediat dels nuclis urbans.
6. Les edificacions d'agricultura i ramaderia intensives (hivernacles, granges,...) que s'hagin d'ubicar en sòl de protecció especial han d'incorporar a l'estudi d'impacte i integració paisatgística les consideracions relatives a la seva inserció en l'entorn territorial d'acord amb el que assenyala l'article 2.7, l'abast de les quals s'ha d'adequar a la importància de la implantació i a les condicions de l'entorn on s'ha d'ubicar.

Article 6.6 Catàlegs i directrius del paisatge

1. D'acord amb el que disposa la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge s'ha d'elaborar i aprovarà un catàleg de paisatge que comprèn tot l'àmbit del Pla, el qual ha d'establir els objectius de qualitat paisatgística i la informació paisatgística necessària per als processos d'avaluació ambiental de plans i programes, per als estudis d'impacte ambiental i per als estudis d'impacte i d'integració paisatgística. També, el catàleg de paisatge ha de diferenciar el territori en unitats de paisatge que són els àmbits estructuralment, funcionalment i visualment coherents sobre els quals pot recaure un règim diferenciat de protecció, gestió i ordenació.
2. A partir del catàleg de paisatge del territori s'han d'incorporar al Pla les directrius de paisatge que precisaran normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística.
3. Les directrius de paisatge han d'incloure les oportunes regulacions dels processos de transformació del sòl i edificació considerats en aquestes normes i poden introduir, si cal, ajustaments i variacions a les disposicions establertes inicialment pel Pla, per a adequar-les als diferents caràcters de les unitats establertes pel Catàleg. La incorporació de les directrius de paisatge pot comportar la delimitació d'àrees de sòl que no admeten cap tipus d'edificació per motius de paisatge.
4. La formalització articulada de les directrius de paisatge en el Pla ha de determinar, d'acord amb l'article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, els supòsits en els quals les directrius són d'aplicació directa, els supòsits en els quals són d'incorporació obligatòria quan es produeixi la modificació o la revisió del Pla d'ordenació urbanística municipal i els supòsits en els quals les actuacions requereixen un informe preceptiu de l'òrgan competent en matèria de paisatge.

Disposicions transitòries

Primera. Règim transitori.

1. El Pla territorial vincula els plans d'ordenació urbanística municipals, les seves revisions i els plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, sense perjudici del que disposa l'apartat 2.
2. El compliment estricte de les determinacions corresponents als articles 3.1 a 3.18, ambdós inclosos, de les Normes del Pla territorial no s'exigeix als plans d'ordenació urbanística municipals, i les seves revisions, i als plans parcials de delimitació que s'aprovin definitivament a partir de l'entrada en vigor del Pla, quan la seva aprovació provisional s'hagi acordat amb anterioritat a la publicació de l'edicte d'informació pública de l'avantprojecte de Pla territorial. Tanmateix, la comissió d'urbanisme corresponent pot condicionar la seva aprovació definitiva al compliment de determinades prescripcions en base als criteris i principis continguts en el Pla territorial que desenvolupin el previst a l'article 3 del Text refós de la Llei d'urbanisme.
3. Quan l'aprovació provisional dels plans d'ordenació urbanística municipals, de les seves revisions i dels plans parcials de delimitació s'hagi produït amb anterioritat a l'entrada en vigor del Pla territorial, no cal que la documentació de l'instrument urbanístic contingui la documentació a què fa referència l'apartat 3 de l'article 1.16.

Segona. Condicions que han de complir les edificacions aïllades en el medi rural en absència de directrius de paisatge.

En absència de directrius de paisatge, les edificacions aïllades han de complir les condicions que s'estableixen en aquesta disposició, les quals són d'obligat compliment de manera indefinida en aquells aspectes en què les directrius no estableixin una regulació alternativa.

a) Implantació

Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística, s'han d'avaluar diverses alternatives d'emplaçament i s'ha de seleccionar la més adient amb relació al paisatge.

b) Perfil territorial. S'han de preservar les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'ha d'evitar la localització d'activitats sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

- a) Proporció. Les implantacions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.
- b) Pendent. En totes les intervencions s'ha d'evitar ocupar els terrenys amb major pendent. Quan siguin necessaris anivellaments, s'ha de procurar evitar l'aparició de murs de contenció de terres, i s'han de salvar els desnivells amb desmunts o talussos amb pendents que permetin la revegetació. Per tal de minimitzar l'impacte visual, les edificacions s'han d'esglaonar o descomposar en diversos elements simples articulats evitant la creació de grans plataformes horitzontals que acumulin en els seus extrems importants diferències de cota entre el terreny natural i el modificat.
- c) Parcel·la. La correcta inserció en el medi rural de qualsevol implantació requereix que aquesta ocupi la mínima part possible de la parcel·la, i que la resta mantingui el caràcter d'espai rural no artificialitzat que ha d'actuar de coixí amb l'entorn no transformat, tot i que s'admeten les actuacions necessàries per donar un correcte tractament als límits de la implantació.
- d) Distàncies. Les edificacions s'han de separar com a mínim 100 m de les lleres dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, s'han de separar dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 m de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies fèrries és de 100 m. Aquestes distàncies que es consideren com els mínims desitjables es poden disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries o d'interès públic de necessària ubicació en una parcel·la, en què la configuració del territori les faci inabastables.
- e) Façanes i cobertes. És obligatori el tractament com a façana de tots els paraments exteriors de les edificacions sigui quina sigui la seva finalitat i com a materials d'acabament només s'han d'utilitzar aquells que presentin colors i textures que harmonitzin amb el caràcter del paisatge i no introdueixin contrastos estranys que desvaloritzin la seva imatge dominant.
- f) Vegetació. Es recomana la utilització de vegetació, i en concret d'arbrat, amb espècies i plantacions pròpies del lloc per a facilitar la integració paisatgística de l'edificació.

Tercera. Tanques

En tant el Pla no hagi incorporat les directrius de paisatge derivades de l'aprovació del Catàleg de paisatge, d'acord amb el que disposa la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i en tot cas en allò que no sigui regulat de manera més específica per les esmentades directrius, les tanques de finca, parcel·la o recinte dins l'àmbit dels espais oberts han de complir les condicions que s'estableixen en aquest article per tal que els pugui ser atorgada la llicència preceptiva a què obliga l'article 179 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (Decret Legislatiu 1/2005).

- a) La construcció de tanques en els espais oberts ha de limitar-se a aquells casos en què siguin imprescindibles en funció de l'ús i les circumstàncies del lloc. El Pla recomana, quan sigui funcionalment possible, la utilització d'altres sistemes que la tanca per l'assenyalament del límit de la propietat o de l'àmbit de l'activitat.
- b) Amb les excepcions de l'apartat j) no s'admeten tanques d'obra, llevat dels murs de pedra seca d'alçada no superior a 90 cm.
- c) Les tanques poden ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada.
- d) Les tanques transparents poden complementar-se amb vegetació pròpia de l'entorn per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.
- e) Les tanques han de tenir un tractament regular i homogeni en tota la seva longitud.
- f) Els materials manufacturats utilitzats en les tanques tindran colors discrets per tal que s'integrin bé en el fons cromàtic del lloc.
- g) Sempre que no sigui incompatible amb l'activitat que motivi la necessitat de tanques, aquestes han de permetre el pas de la petita fauna terrestre pròpia del lloc.
- h) Les tanques d'obra existents i les que preveu l'apartat i) s'han de tractar amb superposicions de vegetació viu per tal de millorar la seva integració en el paisatge.
- i) Només s'admeten tanques d'obra o opaques en general en aquelles parcel·les on per motius de seguretat calgui garantir la impossibilitat d'accés o de vistes i no existeixin altres fórmules de tancament que puguin garantir-ho.

L'administració competent ha d'exigir el compliment d'aquestes condicions per a la concessió de la llicència corresponent, sense perjudici de les determinacions més restrictives o més específiques que continguin els plans d'ordenació urbanística.

Quarta. Informe de l'òrgan competent en matèria de paisatge

1. D'acord amb el que disposa la transitòria primera de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, en absència de directrius del paisatge, l'informe d'impacte i integració paisatgística que ha d'emetre l'òrgan competent en matèria de paisatge és preceptiu en els següents casos:

- a) Projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable als quals fa referència l'apartat 4 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (DL 1/2005).
- b) Projectes de construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústica i les destinades a habitatge familiar o a allotjament de treballadors temporers a què fan referència els apartats 6.a) i 6.b) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (DL 1/2005) quan superin algun dels següents paràmetres:
 - Ocupació en planta 500 m²
 - Sostre 1000 m²
 - Alçada total 10 m

- c) Plans especials urbanístics per a la ubicació de construccions de nova planta destinades a activitats de turisme rural o de càmping a què fa referència l'apartat 6 e) de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (DL 1/2005).
 - d) Edificacions de qualsevol tipus en sòls urbans i urbanitzables que hagin de romandre aïllades de manera indefinida, o ubicades en punts molt visibles, i per les seves dimensions hagin de tenir una presència acusada en el paisatge. L'informe és preceptiu quan a més de la ubicació especialment visible, la construcció superi algun dels paràmetres establerts a l'apartat b).
 - e) Canvis de paisatge rural motivats per concentracions parcel·laries que afecten un àmbit de més de 100 ha.
 - f) Nous traçats de camins rurals, i les variacions de traçat dels existents, de més de 1.000 metres de longitud.
 - g) Tanques de finques, parcel·les o àmbits d'activitats de més de 1.000 metres de longitud.
 - h) Totes les construccions visibles que se situïn en les proximitats dels penya-segats, de les riberes fluvials i de les làmines d'aigua de llacs o embassaments.
2. A més dels casos previstos en aquesta norma, l'òrgan que hagi d'atorgar la llicència pot demanar un informe d'impacte i integració paisatgística en aquells casos en què ho consideri convenient.
3. Tots els projectes que s'hagin de sotmetre a l'informe d'impacte i integració paisatgística han d'incorporar l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fa referència l'article 6.4.

Cinquena. Plans especials en sòl no urbanitzable.

1. El Pla territorial respecta els plans especials urbanístics per a la implantació de determinats usos en sòl no urbanitzable aprovats definitivament amb anterioritat a la vigència del Pla encara que els seus àmbits no s'assenyalin gràficament en els plànols.
2. En el cas de plans d'ordenació urbanística municipal, de menys de 15 anys d'antiguitat en la data d'aprovació del Pla territorial, que preveïessin mitjançant plans especials urbanístics la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable es procedeix de la manera següent:
 - a) En cas que es tracti d'usos d'interès públic, els plans especials es poden desenvolupar. Tanmateix en la definició de l'ordenació s'han de tenir en compte les determinacions del Pla territorial i s'ha de justificar que s'ha tractat d'assolir la màxima conformitat amb aquestes.

- b) En cas que es tracti d'usos d'interès preferentment privat, per a l'aprovació del pla especial urbanístic cal valorar el grau d'inserció de la proposta en el sistema d'espais oberts del Pla territorial, i no han de ser aprovats aquells que comportin contradiccions importants amb aquest degudes a la dimensió o visibilitat de l'actuació.

3. Els plans especials urbanístics per a la implantació d'usos en localitzacions determinades del sòl no urbanitzable previstos en el planejament urbanístic municipal de més de 15 anys d'antiguitat s'estaran a les condicions d'implantació que estableixen aquestes Normes d'ordenació territorial.

Disposició addicional: Determinacions complementàries d'ordre ambiental

1. El planejament urbanístic general que es formuli a la comarca del Solsonès ha de delimitar i dotar d'una protecció adequada els espais agraris i/o paisatgístics d'interès situats en sòl de protecció preventiva.
2. En l'avaluació ambiental de plans urbanístics i en l'avaluació d'impacte ambiental de projectes que afectin els dotze paratges identificats i descrits a l'apartat 6.6.2 de la memòria del Pla territorial com a paratges d'especial significació territorial per a la connectivitat, caldrà considerar especialment els requeriments ambientals relacionats amb el manteniment i la millora de la connectivitat ecològica.
3. En la redacció i en l'avaluació ambiental del planejament urbanístic, es tindran en compte les mesures i els objectius per a la millora de l'abastament d'aigua continguts a l'Annex 7 de l'Informe de sostenibilitat ambiental del Pla.
4. A l'àrea especialitzada contigua a l'aeròdrom de Sant Pere Sallavinera només s'admetran usos que siguin ambientalment compatibles amb l'activitat d'aeròdrom. Els instruments de planejament urbanístic que la desenvolupin i regulin els usos admesos han d'ésser objecte d'avaluació ambiental.
5. Es recomana que en la definició de les característiques del vial d'Osona es cerqui la màxima integració amb els nuclis que comunica, la mínima afectació als sòls protegits i la potenciació de la mobilitat sostenible. Aquests criteris seran d'aplicació obligada a l'avaluació ambiental dels plans i dels projectes corresponents.
6. Es recomana que els instruments de planejament que han d'establir el traçat de l'Eix transversal ferroviari considerin com alternativa preferent, en l'àmbit d'Osona, la ubicació de l'estació de passatgers a l'estació central de Vic.

Disposició final.

El Pla territorial entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'Acord de la seva aprovació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.